

מעבדים

ז' בניסן, השמ"ח 25.3.1988

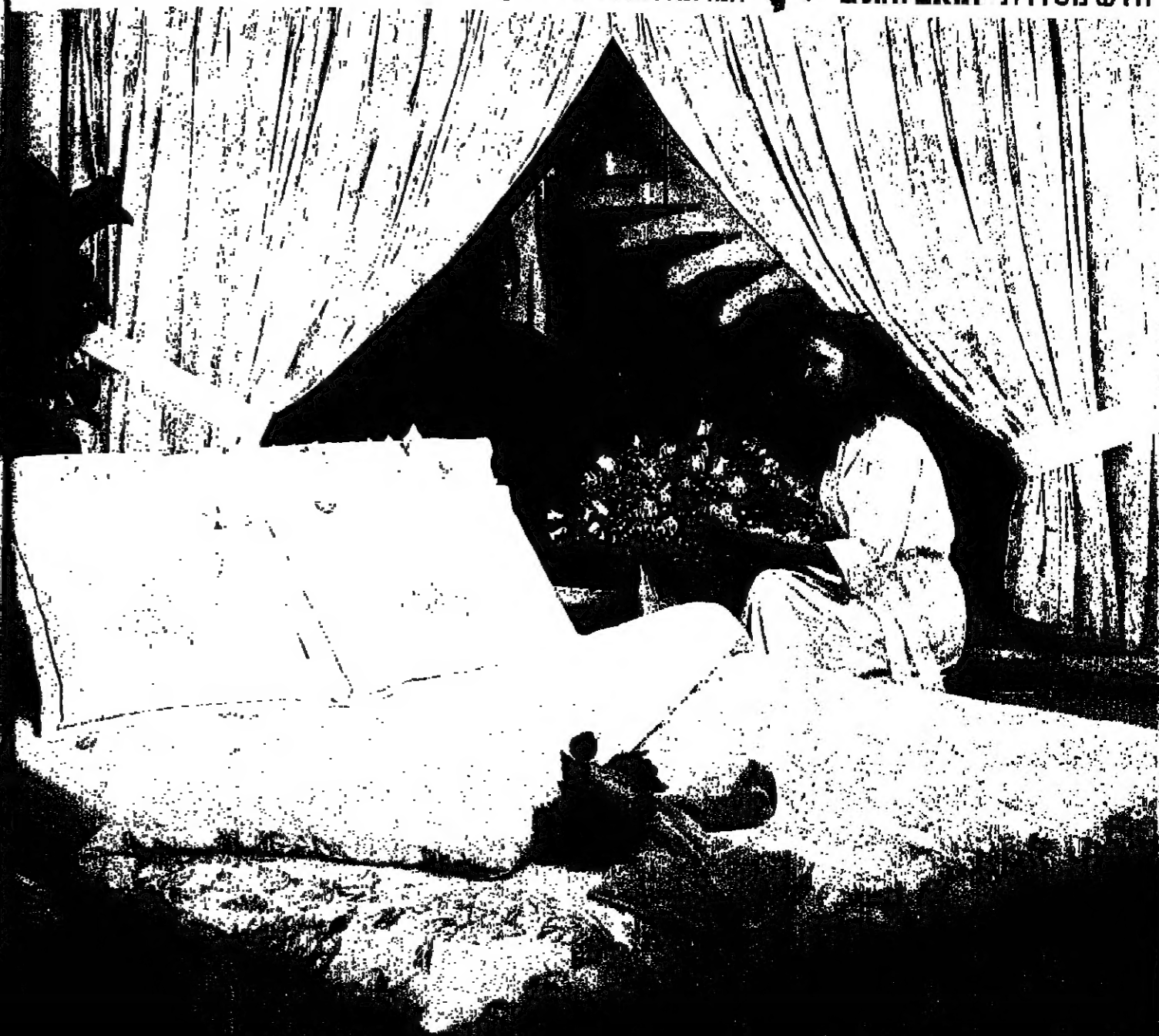
**הטרנספר הראשון.
גילוי**

**בתי קולנוע:
בחושך, בקור, על
כסא חורק. תחקיר**

**בציר 2000. סולם
"סופשבוע" לייז**

חדש מסדרת "תואם והולם" המראה השלם של כיתן

קונאד'י

המראה השלם בחדר המיטות

המראה כיתן

להשיג ברשתות חטיבות: המשביר לגרין, שקם, כלבו-שלום ובחמיית כיתן סנטר.

המראה השלם

איזה אנראי כדאי?

כדי שתרוויח יותר
בנק הבועלים

הכונן כספי כולל של בנק הפועלים מעמיד לרשותך כלים חדשים ובלעדיים שימנעו לך בתכונן האנראי שלך:

■ **תיק לתכונן כספי כולל**
בתיק זה יש מידע על סוגי האנראי שבהנכס מציע לך, וכן דפי טור לתכונן הקצב המספחה או העסק, בעזרתם ניתן להגדיר לכמה אנראי יוקעים ומהו סוג האנראי המתאים ביותר.

■ **מידע נערכי**
מעבדני אנראי לקבל בכל מסוף ערכן בסניפי בנק הפועלים מידע ראשון מסוגו, על מצב האנראי שלך, על מדעי הפרעון הקרובים ועל כל אחת מהלואאותיך ועל הסכום שנעלך לשלם במועד הפרעון הקרוב.

■ **יעוץ מקצועי**
יועצי הבנק בסניפים הוכשרו במיוחד כדי לסייע לך לבחור את סוג האנראי המתאים במיוחד עבורך.

זוהי התפיסה החדשה בבנק הפועלים. תפיסה שרואה את כל צרכיך ומעמידה לרשותך את האנראי הכדאי ביותר עבורך. תפיסה המאפשרת לך להרוויח יותר.

כדי שתרוויח יותר

הכונן כספי כולל מאפשר לך לבחור באנראי הכדאי ביותר עבורך ולהרוויח יותר.

על שני מוקד לעיתים לאנראי, כגון לא חמדי ניתן לרדת מהו סוג האנראי המתאים לך ביותר. מלבד זאת, בדרך מספיקה מובנה בעזרת כל הציוד הפועלים מבני להדגיש.

עולם הלוגו 20%-30% הנחה על כל משחקי LEGO בא ותראה איך פועלים טוב יותר בנק הבועלים

המשביר לצרכן

28,000
מ/צרכים זהנאל
הפסח

20% הנחה
כלי בית ומטבח
מערכות לאוכל וסכום • סירים ומחבתות
כוסות וכלי זכוכית • אביזרי מטבח
טקסטיל בית
כיסויי מיטה • שמיכות וכריות • מגבות • מפות • מפיות

המבצע לפסח
דגמים אביב וליאומטרי - עודמי יצוא

33 ⁹⁰	48 ⁹⁰	22 ⁹⁰	34 ⁹⁰
42 ⁹⁰	64 ⁹⁰	28 ⁹⁰	42 ⁹⁰
58 ⁹⁰	87 ⁹⁰	28 ⁹⁰	42 ⁹⁰
6 ⁹⁰	10 ⁹⁰		

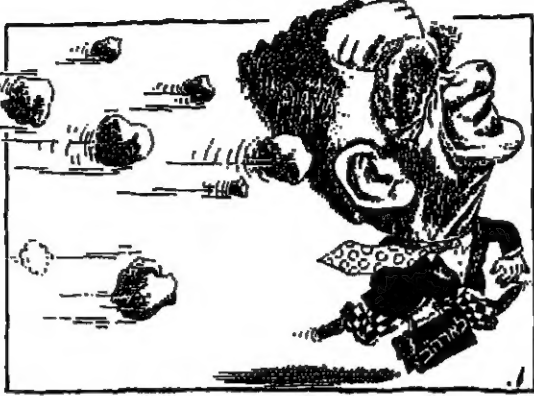
ועוד מבצעי הנחות על תמרוקים ומתנות לחג

לשרות לקוחותינו
יהיו בתי הכלבו פתוחים
במוצאי-שבת 26.3.88 עד 10 בערב
בימים א'-ה' (27.3-31.3) עד 8 בערב

מתחדשים לחג עם דגמי
אביב-קיץ 88
של מיטב יצרני ישראל
ומוצרי היוקרה *St Michael*
MARKS & SPENCER

עולם הלוגו 20%-30% הנחה על כל משחקי LEGO

פולקס וולקס

"אוי חושש, חברי אום"ק יקרים, שיש לי חדשות לא נעימות וטעות"

תודה עבור חבטים רמקרי"

אדעסיו

25.3.1988 תשמ"ח

1984 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

בחדש, בקוד, על כמא חורק
אביבה מן ובני עזרי

מ'תשס"ז
עמוד לב

סיממת החבירות
תלמה אדמון

29 עד ארץ הצבא
דגלנו נשף

לא בגלל שאני מרוקני
ישם בדוארין

חיל' סופשבוע, 8 ק"מ מנתב"ג
וליו פיידלנדר

2000 רצף
ישראל עשור

שטת פריי, מוסה פלד

שיטות
מאמר מיוחד

העולם על-פי דורון מזר

כבוד הנכבד
אדוני הנכבד

לאכול בחור

האביב עושה להן פריחה

100-443887-10

הדו"ס

מעריב לילדים

ט' חדר וז - מדג בכדורים
אדית חלבמן

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

100

על דוד און
על עוזר: דיאלקט בן

ד' א' ת' י' ו' ח' ג' ב' א'
צ' ח' ז' ד' ב' א' י' ו' ח' ג' ב' א'

17-4787

קנשה להבטיח הצלחה של שיר חדש...

אבל אתה יכול להבטיח את ערך כספך בתכנית חסכון צמודה לדולר או לסל המטבעות ולקבל:

ליניזות פייחות

אבל אתה יכול להבטיח את ש
צמודה לדולר או לסל המטבעות ולקבל:

"זכות לשעת פיחות"

היום להפקיד חוץ שלושה חודשים סכום נוסף, וזה

היום להפקיד חוץ שלושה חודשים סכום נוסף, וזה

התכנית מקנה לך זכות להפקיד חון בשער דולר או סל המטבעות של היום.

בדוק, והשווה... ותרויח!

בנק לאומי - רווח יומי

כשאתה כבר לא יכול "עם העישון" ולא יכול בלעדיו... קח עזרה. ניקורט

אתה כבר לא יכול יותר. הריח, הטעם, תחושת המחנק ואפילו המדרגות מעייפות אותך. בפעם המי יודע כמה אתה נשבע שזאת הסיגריה האחרונה...

אחרי דקות או שעות אחדות אתה מת לסיגרית. מה עושים? איך יוצאים מהמלכוד הזה?

קשה לעשות זאת לבד. אתה צריך עזרה. תכשיר שיתן לך כוח לעמוד בהחלטה שלך ויצמצם את החלוצה שלך בסיגרית. ניקורט.

מה הוא ניקורט?

ניקורט - טבליות לעיסה מיוחדות מאפשרות לך להתגבר על הצורך בעישון. תוך מספר חודשים בקצב הדרגתי, אפשר להפסיק לעשן - לחמדי. לעיסתן מספקת לגוף את הניקוטין אליו הורגל, ללא הכימיקלים והרעלים המצויים בסיגרית, ומאפשרת התרונות מירבית בגמילה.

מה עליך לעשות?

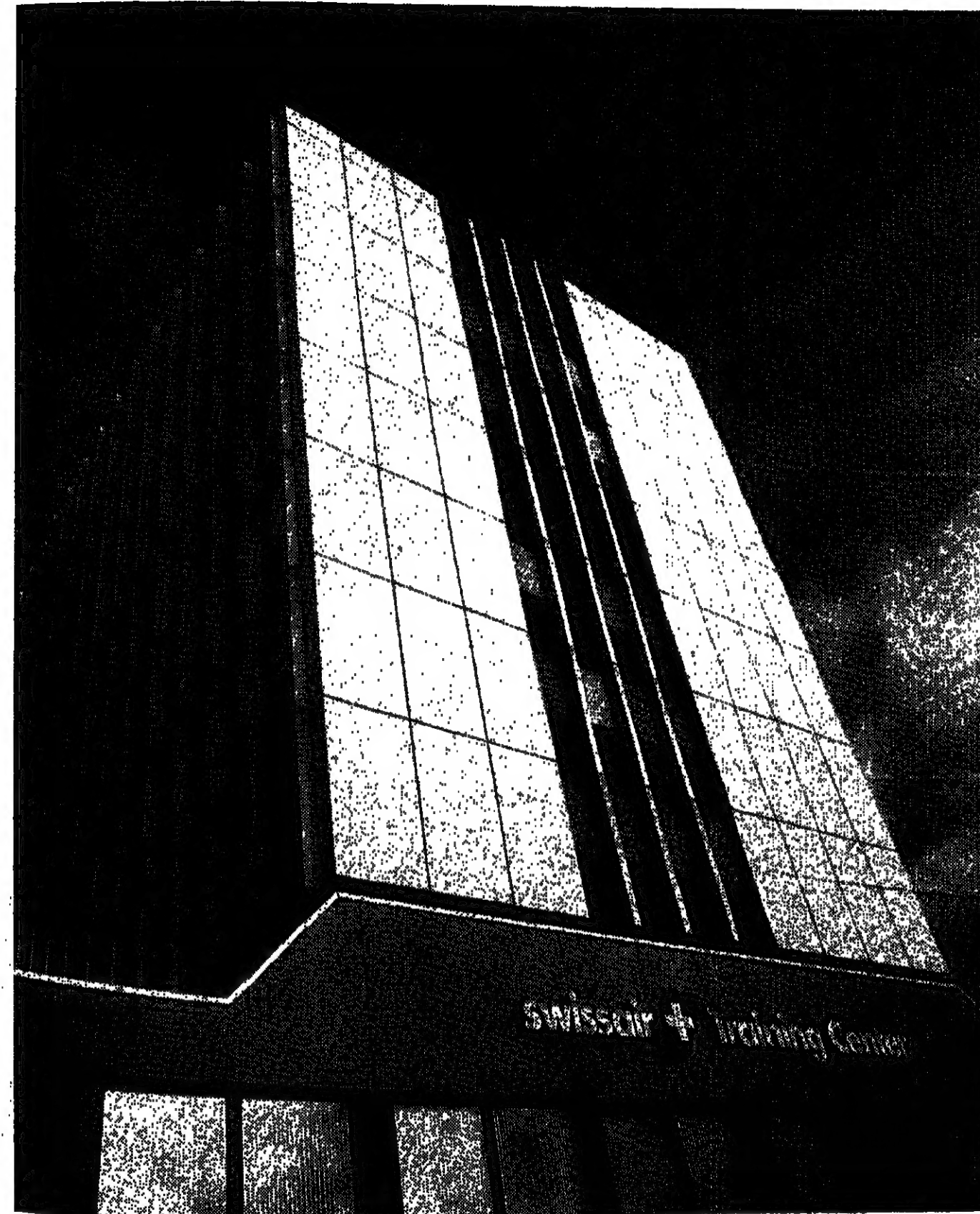
א. אתה חייב להקפיד על תזונה הליכית. תסינו מוכיון שהצלחת חטפול מובטחת כאשר לעיסת ניקורט בחתום לזרזאות ובליטון תכנון. יתכן שיעבור מספר ימים עד שתחולג לטעם אבל אחר כך כבר לא תרגיש בו עוד.
ב. עליך לקבל מושם מרופא. ניקורט הינו תכשיר רפואי. שאושר ע"י משרד הבריאות. תוכל לרכשו בבית המרקחת באמצעות מרשם רופא. לפני השימוש יש לעיין בעלון לצרכן במי שאושר ע"י משרד הבריאות.

קח את עצמך בידיים עוד היום. גש לרופא ובקש עזרה לגמילה מעישון. הפעם אתה חייב לצאת מזה.

nicorette

תכשיר עזר תחפתי לגמילה מעישון

שוויצריה היתה תמיד מכורסמת במוסדותיה להשכלה גבוהה.

זוהי מסורת ששוויסאיר רואה לעצמה חובה לקיים. כשחברות תעופה אחרות תוהות מדוע אנו כה מקובלים, אנו מפנים אותן למרכז החדרכה של שוויסאיר. כאן אנו מדריכים לא רק את כח האדם שלנו, אלא לעתים קרובות גם את כח האדם של חברות אחרות. טייסים, טכנאים, דיילות ודיילים - כולם יוצאים נשכרים מהסטנדרטים הגבוהים שלנו. גם חברות העוסקות בתחומים רבים אחרים, שואבות מידע לימודי זה. עובדי סוכנויות נסיעות, מפעילי חברות רכבלים וספינות תיור הם רק כמה מהסטודנטים שלימדנו כיצד לחצטיון בשירות לקוחות. לכן, אין פלא ששוויסאיר מקבלת ציונים גבוהים מלקוחותיה.

מלך של ארץ ישראל

בחושך, בקור, על כסא חורק

יוצאים לקולנוע, ברייטליס, נסיעה, חניה, בייביסיטר - וזה מה שמחכה בדרכה מקרים

עושים יום טרם? אם אתם לא הולכים לאיזה "רב-משהו", אתם בוודאי אנשים אמיצים. כי בית הקולנוע הישראלי המצוי, זה של עידן הכבלים והווידאו והטלוויזיה, הוא כהרבה מקרים מפלצת נחשלת. קור מקפיא, שירותים שלא נפגשו עם נייד טואלט ומושבי אסלה, צחנה ולכלוך, כסאות שגורמים לך לשקוע כסיוט פיזי במקום בעולם הרמיזוני שעל המסך. צוות מעריב הלך לקולנוע וחזר עם סיפור מהטרישים. תחקיר.

מאת אביבה מזן ובני עזרי צילם: נאור רהב

8 מרץ 88

רובם לא ראו את "הזקק לחוש", שאלו החברים. אישה זה משחק ב"שחקן", לא תורח, אמרנו, "כסרט הזה כבר היינו". האמת היא שאת "הזקק לחוש" עוד לא ראינו וזה לא שאנחנו לא סומכים על סר ריצרר אטנבורג והמאי עטור הווסקייס. לא זאת הבעיה. הבעיה היא שהנאמרים רוצה לצאת מהבית, לשכוח מהצרות, להשאיר את הילדים לבייבי סיטר ולשקוע עמוק עמוק בחלום. זה לא רק הסרט. סביב ההליכה לקולנוע נוצר מיתוס בריחה מן הדימויים, כפי השקיעה בבורא העמוקה, ההתמסרות המוחלטת לחשיכה ולקולם המרחק שנגרד עומדו על המסך. ואיך אפשר לצלול אל גבאי הדימויים בכסאות עץ חורקים או באולם רחוק ללא איזון?

סעם, כשהיו רק בני קולנוע, והימים בניה על 55 גרש, התגנבה הית בלתי מעוררת. מי חם על סלון/הורדא/כבלים בולם הלכו לראות הכל, בכל תנאי. הוותיקים עוד זוכרים את קולנוע "גרדינה" או "בית העם" עם מבנים קרובים מקיץ וייליים. מקפלות על הכסאות, בגלל העכברים שתורגצו חוששי על הקרקע ויו וטנים. את "גרדינה" סגרו ממש. "מגרלור" זה שם של רב-קומות. מוגרבי נשף, מה ששגור בל-אביב ובפריפריה כבר לא יתור. את הנלל אחרונה.

גורל המרחק בין השורות אינו עולה על המשיח עשר מניסמסרים. מי שתוכנן את הקולנוע חשב על משות אחר באותו רגע. אולי על צבע הישן במסעם על גאות הישיבה המושבים ב"שחקן" או מלאכים לאנשים בנחותם. בגלל המרחק והי בין השורות, איש גבא לא מצליח לגמור שם את הרגליים שלו, אבל הם גם לא מתאימים לאנשים נשכים. בגלל אורך ועובי המושב. איש נמוך לא מסוגל לשבת וישר בסוף המושב. זה מאלץ אותו להשאיר את הרגליים באוויר. ויש באלה שות עושה להם בשרות. בנסה לבדן הרציק בקולנוע "שחקן" עשירים וחסרים כסאות בוצי

אז זה לא רק, לא מעבר ביניהם. מידת הניידות בין המושבים היא משימה בלתי אפשרית. על כל זה עוד שתי להנכר, אם באים ל"שחקן" מתורגלים. מה שאי שש בשום אופן לסבול, היא העובדה שמאמצע הרצ בקוד, נפרדת מנת האוויר והמקצבת לאולם תופחת. עטים לחדרות, שגם זה אזהלת במהירות. שני הקס לקולנוע "שחקן" בדרך כלל קשה להתרכז. אין אורך, אי אפשר לנשום. משהו נורא. אמן ולזכור, מבגל רשת ג.ג. מספר בהרחבה על השירותים הנרחבים שנעשו בבתי הקולנוע של תש"ן. על מה שפרה בקולנוע "שחקן" הוא אומר: "אין אורך מה מלאום, אולי לא הפעילו אותו, אולי נשכחת הינה פסקלת. אני אריב איתם. בקשר לשחקן: אני חרף, זאת הייתה סעודה... בדרג בכסאות לקולנוע כבר לראות מרג."

קולנוע "רוץ", ירושלים, סדרן א': "לא קורה שאנשים מאחרים מה זה כזה אטומיזם סדרן ב': 'אנחנו לא חייבים לך שום דבר. המקריץ לא הגיע. הוא רק בנאדם. הוא הלך, אין לי שום התחייבות לך. לקופאי תגיד שאין סרט וגמגמי הסיפור. וואללה יופי'".

בעלי בתי הקולנוע הכינו את כללי משחק הוידאו והפסילו שררולם. כסאות העץ גורסו, המעברים גרלו, את הרצפה הקרה כיסו כסטיחים מקיר לקיר ואת הקירות במיוג אוויר אוטומטי. טעם של חו"ל. הכל כדי להמריץ ולעודד את אוהבי הקולנוע לצאת מן הבית, להתקט מהמנוח או המדין והשפלי ובעיקר מן המסך הקטן. כולם אמרנו זה לא נכון, נשארו לא מעט בני קולנוע, בעיקר בפריפריה, שלא מאמינים בקריסה.

קול למשל את קולנוע "היכל" בתרצליה. כדי לראות את הארנבת המתבשלת ב"חיוור גורלי" בתל-אביב, צריך לעמוד שלוש שעות בחור. בהרצליה אין בעיה. באים, קונים ברייטליס ונכנסים לאולם. שמונה שקלים שלמים עולה ברייטליס בדרך. על שאלונו מרוע, עתה והקופאית שזה סרט ארוך. מאה עשרים ואחת דקות בדיק אור-יך תאמר על כך מים הזכמן, מבגל התאחרות בעלי הקולנוע, ששמונה שקלים נכים כשהסרט ארוך - מאה ועשרים דקות. וזאת מה רש את נוספה עושה למחיר הכרטיס.

למרות זאת, כנראה ששמונה שקלים הוא סכום של מה בכך. כי התקפות לא היו ממוגמים. אבל השיא היו המושבים בקולנוע "היכל". ממש כמו לפני ארבעים (חמשך בעמוד תבא)

סופהכוח 9

הסדרים כזה וזה הוא נכון דרוא: מאמר
המקור: "המקור מותחל, וכלל (שם) ופועל (שם)
במקורות כדי לא להפסיק את הפוסטמות, את
העשה למשפט מותחל, ברצון, מציגים שם
שורשים ופוסטמות. תחילתו לא, עד, לא, לא
התנועה. ירושלים, תחילת מאמר, חזק, לא
רוחות – אבל אישית הפוסטמות ופועל מאמר
הפוסטמות קצתו בפרק "משיש" כלל מאמר
בספר הראשון הפוסטמות.

[illegible]

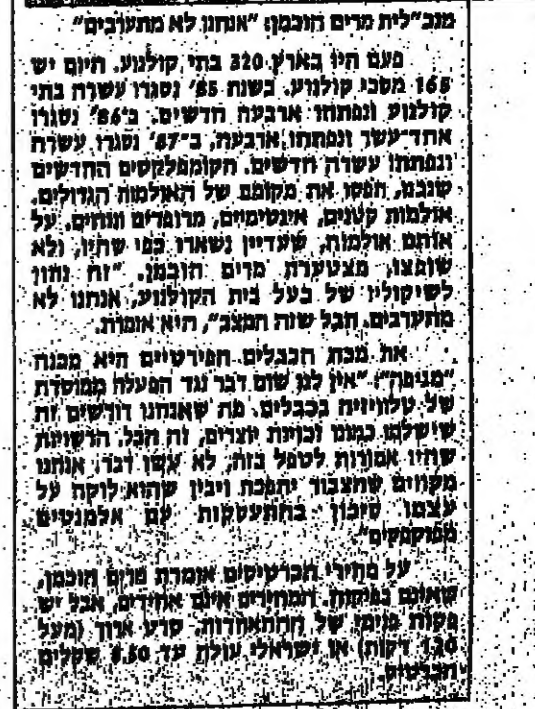
השעה ארבע ועשרים אחר הצהריים. המדור קדע
את הביטור. אתנו יורדים לאלוף "לחפוט מקום".
סרואמה ראשונה בבנייה. לאלוף בסאתו יריקים בלא
אין פשוט היה עד "שהאלים יתמלא, חשבונו, בדקוק את
החורטות. ספרות המלאי הסתיימה במחירתו את
הגברים בעמיהם זה בסדר, בישיבה אין מושב אסלה,
יש תלון ואין זוכיתו או תריס, וכל אתנה חשוף לקור
ולעוינים בחוגות של ירידי הבנין הסגור. השיחות,
אין סבן, אין מנבחת נייך ואין מתקן ליבוש חריים.
שיטת היעדר חסות

[illegible]

עד שקל כרטיס

ב"כ"לית מנצחת עומדת בראש ארגון הולנדי, של התאחדות בעלי בתי הקולנוע, מייצגת אותם בכל העניינים האמריקניים, והתאחדות לא מעורבת במימול הפנים של בתי הקולנוע ולא בבתי הקולנועים. זהו שוק חופשי, חזרוני, מבוזז. כל בעלי בתי הקולנוע מתחלקים ה"כ"לית לשיעור. לאני עידן הטלוויזיה ואנציה, "בבזל" עשרים השנים האחרונות, אומרת מרים חובל, "זהו משהו שיוניקו מרוויח לכת, וקצת בתי קולנוע, בעיקר בארצות. זהו החדל, וההתחלה."

מבחינת נדבחת עומדת בראש ארון וכוונתו, כי תהא נדבחת בעלי בהי חקולו, מציגת אותם בכל עניניהם האחרונים, המהווה את מהותם כחיול תמימי של בהי חקולו ולא כבהיותם ערסנים. חן שוק חומי, וחרוטי מכוונים על בעלי בהי חקולו מהחלוקה התיים לעניניו לפני עזי חקוליו ואחרת. "מבחינת ערסנים חשבת האחרונה", ומהותן, "חלו מקור שניונים חריוני ככת, ומציג בהי חקולו, בעלי חקוליהם וחרוליהם ותהא בכל חקולו. מן שלא חן וכוונתו לתלחתם את עצמם לעזי חקוליהם – חקול"

חיסול טוטאל: התיירא, מבנה הסופיות ממש
באז בצורת התליונות המיטריסיות, זה
מפשוט שלא כחזב כשום מקום, ותתיו מורשתות
התחככות התולדת היתרסיות, תליונות שיתו
ב"שיתו", חתיו, ותיוס לא באתם הצופים, תליונות
ועלמות הם קשבלות את היתרסיות שבעתיו, "תירא"
לא "תורס" שיתו ערל לא חתנת, שבעתיו שערב
התיוס בתתיות לא חורש בתתיות, שיתו שעריות
שיתו ראו את היתרסיות משדרות החתיות, תליונות, אכל
שיתו אכל באתם לא את היתרסיות, שיתו לא שיתו שיתו
תחתית לא תיולת תליות תחתית בין תחתית שיתו
ועלמותו בין דולת כמו אכלי קולטות, לטו
שיתויות בתי".

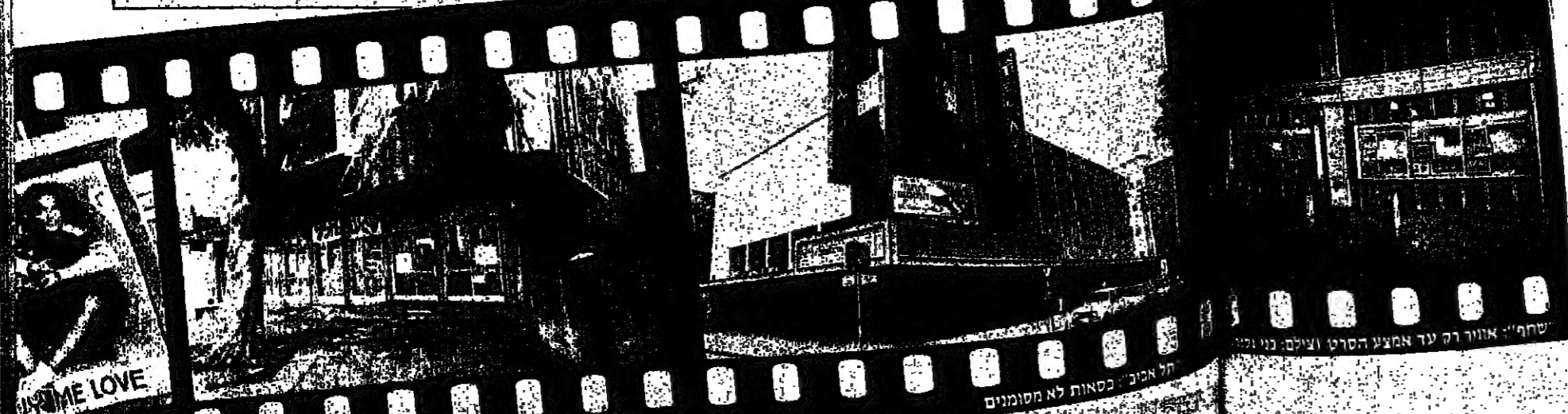
או למצב קולנוע "סרטי" או הנהג קונפליקט
 כזה
 כי סיפור זה צריך לעלות מליון מיליון
 תוצ'לר. זה לא סיפור זול. זה לא סיפור שטות.
 אבל מונטזיאל הצומחם בחנוכה לא אדריס
 השקעה כזו. אתה יכול לעלות על בקטש בזה הדור
 השקעה של חמש מיליון מיליון אחרת מליון מליון
 בשבילי-מהו אחרת רחב דולר. אנשים לא
 מסוגלים להעריך את מה שאחרת "בשכונת"
 יש לה משמעות לעבור את הקולנוע
 כדוראי. אבל קולנוע זה לא יחזרה
 שוטפוסים. הרבה מאוד. אבל עוד בשנה יקום
 קונפליקט חדש על שני קולנוע בחנוכה. על
 האמטוריות וראשית. בקטש יקום בחנוכה. זה לא
 אכל לעשות קצת רב אחרת. לעבור את החנוכה עוד
 כפי ו או יותר אחרת-מליון אכל...
 אתה דאגה את המליון
 15-... או גוי בשכונת האמטוריות

הסימבוליסם, בזמן ה"שירון" במשך ענק ("הדול בארץ") שערול הלחצת הגג הלחצת במקורו את הקולנוע חופך בתוך עין התיאטרון. באשר עבר הקולנוע העולמי, (במקום זמני) צלצל סרטם בשביעים מיליטריזם בשלושים וחמישים, החלפני יקען בטר מרחא את מכוונת ההקרנה ב"כיתה" (תדר) העולם בשפה מקצועית), ובכוחותהם העולם להקרנה סרטם עם קול סטריאופוני בשיתוב מוביטס (ולא אופטימי) ורשע כאן את האידעו מתחילת.

[illegible]

את ענין מספר האומות שיוצא הולך בכו
והזכור. בקולנוע "שורן" קליבנד תחבולת. ירידה
כל שמונת אומות מספר האומות. בימים אלה
הזה, היו מכריזים ברוטטים למאבק שבה נבד
הענין המשיח והזכור הוא מביע על החבשי. הצעת
ידיעות היו האומות בולדים והרעות. במשך כל
השבוע, והם זו מספריתיהם עתה. "מכשור" כל
מאמיהם אומות ביום בימיותו של מאה בשתי
הצעות בפרט, זה מנסה על ארבעה אומות ומש
מאות אף שברבות, והוא נאם במסות האלאס.
"המשיח" היחיד מזה, הוא ילד ולדור מקום.
המבנה הראשונה היה עם בנות השלישיות
אחד מהמנסה של חסיד. אחד בן הילד עליו
מספרותו הוא אלה. הילד השליש והמבנה כל

100-443887-100

מקסיס": לרול טימוניץ וזשבים רק בצינע

אתה יושב?

[illegible]

(תמצ'י המרעומד הקודם)
והוא עונה "זה הסדר". בכנסים ישירותים אטלה את כל מושב, קני, יש נייך סטולא. א"א אפשר לעלות את דלת מנפנים רק לסגור חוק, ואם אתה עשה את זה חוק מרי, קשה מאוד, אולי כעת אספוי למתח ממנפים. מהיטש מקומות בעקירה ונאלי הנכרים, יש ברוי מים אין סבון, יש מקום לייבוש ידיים והנשיט באלים מים לידון. כמה צושים אצותות, ודנס בנינועה. הכוס מחליף כשבע ושמונה קפות.

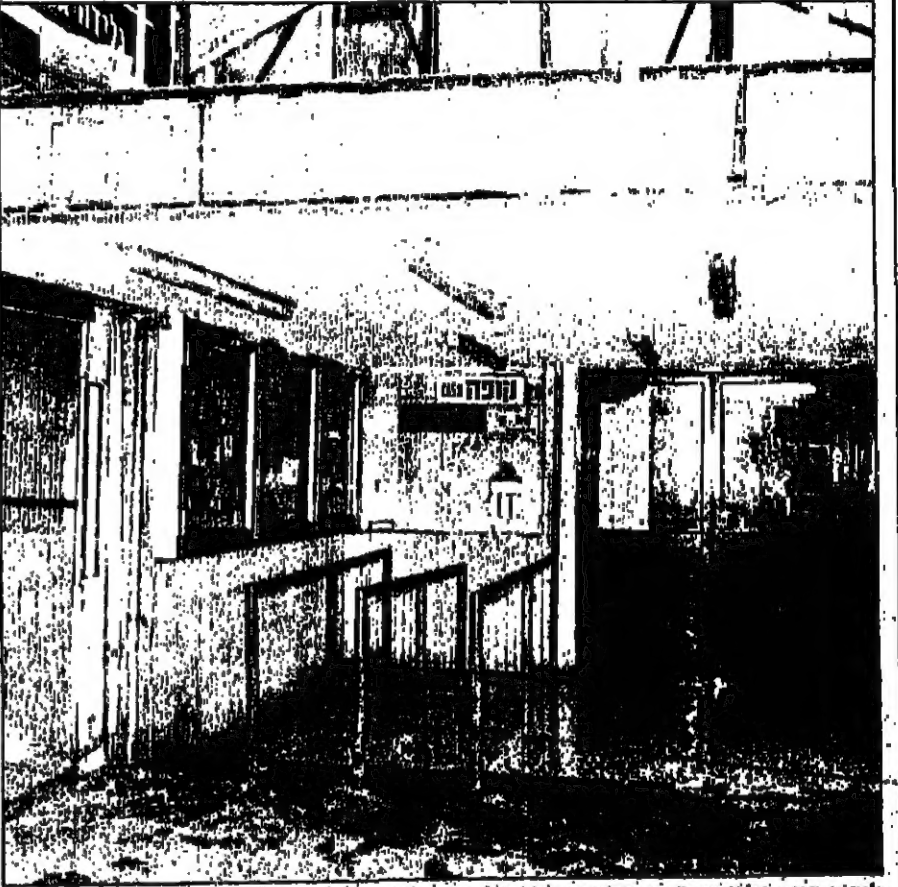
האוריה הירושלמית המשפחתית/הבריתית ששרדו גם באולם הקולנוע, דקות ארוכות לאחר ההסקה מתחיל מצעד בלוי פוסק של סדרנים (בני משפחה אחת) דרך רלת הניסה לעבר היציאה חוצה תור חיללה שבונה שלושים וחמש את הסדרנים חוצה את האולם לרחוב ופתח את רלת היציאה חוצה כאילו שלם קר מספיק ודגלים פקואות עוד מקולנוע "רד"ג ורלת נסעה (כולם שומעים) והסדרן חוזר לרלת הניסה בצעדים מאושיים.

עוברות עיר שלוש רותם. בכמה חלשים
והשנה נכנס מדרן אחר, וזאת ביום חמישי
וביום ארור המעמידים שרר בבית הספר
היסודי וגם הוצה לאישים את האולם שבה לאחת
הבנות, ביצאת מפתח אחרת, משאר אותה מפתח, וזה
ההוצה עושה מה עשירה, חור, מנסה למען את
ההוצה הנאכב קשה עם העובלים וכל המורה
ואם סוף האה ומור בכלל לנעול רלחת קולנוע
בשעת הקרנה) אחר דלרת האולם, עקבו אחר
סדר שלישי ומתחיל לשוחח עם אשה היושבת ליני.
האם הוא כולל האם היא בהרפת על מה הם
מסוחרים על שאלות אלה ואחרות אף מתוהב, אך
לאחר שיהיה קצרה אחר הסדרן המאולם.
והפחות עיר שלוש רותם. בכמה מדרן אחר,
מחיש בכספר דלרת. עקבו מה שנית את הכס
ול קדל לו והשנים יוצאים מן האולם רוב הבנות
הפועלים ביתור שורארת איפעם באולם קולנוע
נפתחת שוב וסדרן אחר בכנס, מורג אותה מפנים
ונשאר למצור דלרת, זה מיניו שחור עומד עיר מפתח
הלחשים, ואכן כך, ביצירת יורח הכנסת, ראה
הסדרן שוב את הקרירות מרדמת עקרת אחר
חשמלי מתנת על הרצפה לרגלי, ואנחנו חושבים מן
איתנו האם כאשר לסדרן קר ברגליים, זה לא קר
ברגליים

האם הם יבואו לסדרין לא קצת לפני אגן?
הרסו שאינן כ"פ" - "אבדו את רכושם"
אם סתירה באמלכות הולדתם בישראל
(לשמונת) בקולות בראשיתן דוריהם, שיש
את "קולות הנהלה" כיום של ג' ברום, (מחשבות)
כמו באיטליה בקולות הנהלה, גישת בנות
ברוכות ומבוכת - לא רחוק ביקר, אלא מסת
ודוכן כמו בסיפורי שמונה שלשים קולות הנהלה
(למרות שיש להם 120 קולות ו-120 קולות ו-120 קולות)
שני יסדלים, כשאלה את התקופות מדרג התקופות
אנו מסמכים עננה "מפני שכל בנות יסדל יסדל
שאר רוצה" אכן, נחשבת כהלכתה, אלא שיש
האלה ואת שיש תועה, רחוק שיש שיש
תמלאל. לא כדי להשקיענו רחוק שיש שיש
עליות את פרט הנהלה "מאמר" האלה ואת
על אפס מקום, הנהלה ואת חסומים, הנהלה
נרצח בביתם. קצת רחוק (בבנות הרבות בנות
למקום) קצת רחוק לתמונה את תופעה
מבנות את תופעה, את הקולות ואת תופעה
בעל הקולות תופעה למישהם תופעה נאמן
לשלישם כמאות ילדים, שחיים משפחה
במקום משפחה ליימים, שחיה את כבוד
המבשר הדועך כמו אבא אישית אלה המבשר
לולה הנהלה האחרית באלות הרבות ויש
הנהלה הדועך את האלה נאן המבשר באלות
יש: שם, שחיה תופעה, שחיה תופעה
מבנות תופעה אנו נבחר, את תופעה
עצב תכלית, באיטליה למטה שחיה תופעה
מבנות תופעה תופעה תופעה ולמטה
לשלישם תופעה, שחיה תופעה, שחיה תופעה
הנהלה ומבשר: תופעה, כן, אלא שיש תופעה
תופעה תופעה תופעה "תופעה" תופעה
תופעה תופעה, למטה תופעה

אביבה מקי ובני עוז

קולנוע "מרכז" – אומץ בצהרי יום

[illegible]

ליד הקומות של "מרכז" בתחנת חמורכית בתל אביב. במעט כל עם ישראל מיוג כאן. בנכוד

[illegible]

Arbeidsforhold

هذا من المجلد

کتابخانه عمومی

טרנספר 71'

פחמה, לשעבר מחנה צבא ירדני, לא רחוק מג'נין. קיץ 71'. משה דיין ז"ל ורחבעם זאבי (נגדי) מגיעים להשתתף בחאפלה הגדולה לציון הצלחת הטרנספר הראשון. התוכנית, יש"ע שמה (ראשי"תיות "יחידת שיקום עזתים") היתה גרנדיוזית: להעביר להרים השוממים של יהודה ושומרון מאות אלפים מפליטי הרצועה. היום, מול העזובה, הדכאון והברידות של 20 המשפחות ששרדו מ"הרעיון הגדול" מסכם דוברן: "אין סיכוי לטרנספר. ואצלנו זה עוד היה שונה. באנו מרצוננו, גלינו בתוך מולדתנו, קיבלנו סיוע רב, ובכל זאת - רוב המשפחות עזבו". הלכו לעזזה.

מאת עמוס לבב צילם ראובן קסטרו

טרנספר? שואל מחמוד אחמד ומחייך. "בטח שאני יודע מה זה. זה לא יצליח", הוא פוסק בעברית צחה. והוא יודע. בסרט הזה הוא כבר היה. אפילו מילא בו תפקיד ראשי. גם את סצינת הפתיחה המרגשת הוא נזכר היטב: את המסוק שנחת שם, בפחמה שבכפאמי שומרון בואר ג'נין, את משה דיין ז"ל ורחבעם זאבי (נגדי) שידרו ממנו כרי' להשתתף בחאפלה הגדולה שנערכה בשלהי קיץ 1971 לציון הצלחת הטרנספר הראשון. "כלם היו שמחים", נזכר מחמוד אחמד, המוכתר של עשרים המשפחות ששרדו מאותו טרנספר. ויוסף מלימן - היום בן 29, אז נער בן 12 - מוקיר בחיור ציני: "הם רצו שכאן, בפחמה, תהיה עיר גדולה של 200 אלף אנשים", ומצביע על הרים והירוקים הקרובים שממזכיר על פניו בשאר אותו חורף. "עיר גדולה הם חשבו שתהיה פה. ראיתי את התוכניות. עיר גדולה של פליטים מעזה".

יוסף יודע מה הוא אמר. בריקת דבריו במישל חושפת תוכנית גורדיונות שריין היה משושבנייה להעביר לרעים השוממים של יהודה ושומרון מאות אלפים מפליטי הרצועה כרי' לשטור שם. ברצועה, על מספר תושבים קבוע - רבע מליין איש. אפילו שם מקורי ניתן לתוכנית - יש"ע. לא, לא מה שאתם חושבים. אלה הם ראשי תיבות של "יחידת שיקום עזתים". ואפילו יחידה מיוחדת הוקמה במישל לצורך זה.

אחריו שני מקומות, האחד ביהודה (ליד רמאללה) והאחר בשומרון (במחנה הצבא הירדני הנטוש פחמה), וניבנו שתי עיירות מתוכננות מא' ועד ת', עם שכילים סלולרים, וטיס, וחשמל, ובית ספר וגניילדים ואפילו מגרש משחקים לילדים. כמה מאות משפחות ממחנות הפליטים ברצועה. עזה קבצו ופוחו בכסף (25 לירות לנפש), והועברו במבצע בוק לערים החרשות. הטרנספר הראשון.

באותו יום קייצו הכל נראה טוב ויפה. מרחבים של ממש נפתחו בפני העותים שיצאו ממחנות הפליטים הצפופים, עם מקומות עבודה רבים ומנוחים בעסקלה ויפה ואיזור המפרץ ששיזעו לכודתארים, ואם למישוה מהם נותר עוד זמן להסתכל מסביב, וראי הכחול שהאוויר במקום החדש צלול ונקי, והטבע יפהפה. מה שנקרא איכות חיים.

בלחם הטרנספר לא הכנינו אנשי המישל (המשך בעמוד הבא)

מובטח 15

מחמוד אחמד, המוכתר של פחמה (בצילום הגדול: "אני מצטייר שכולנו נוכחים ב-48' עם הייתי משוער. חיי היו אמורים. היתה לי ארמיה, דומה לי בית יפה. אפילו הוסק לא היה פחמי במוני". אחמד סייד (בצילום משמאל, עם משפחתו: "מה שאני עושה זה אפנות, או טוב ליי".

14 מובטח

מחמוד אחמד: בפעם הראשונה, מביתו. ב-48, מרצוני קמחי והלכתי ממני לקום ולעבור, או עברתי.

(המשך מהעמוד הקודם)
הישראלים בכמה מיגבלות הירידה היו קטנות מאוד והמשפחות ברולות, לבתי לא היו חצרות מנימיות, כאלה שהעיתים הורגלו בהן אפילו במחנות הפליטים הצפופים, והאוכלוסייה המקומית לא אהבה את החדשים שסובו באו ומלכתחילה הביטה בעין עקומה במאה המשפחות שהיו אמורות להיות גרעין לעיר גדולה, חדשה, מודרנית, המקומיים הכירו ב"חדשים" כאוהנו מבט חשדני שיועד ער או רק למתנגלים היהודים. מה גם שלעיתים היה מלחמה צמודה, אחרי שהם חזרו בשם "אציק", שסיל בכל בעיות ההסתגלות שלהם והיווה חוליה מגשרת בינם לבין רשויות הממשל הישראלי.

מה גורמים חברי יחד כדי ללדת במסגרת של רב את רעיון "המנסר הדומיננטי" (כן, כך הוא נקרא אז בסי רבים). כאותם ימים סגרו הורדים את גשרי הירדן בפני אלפי פליטים מועד שניסו לעבור את הגדר ולחפש מולם בממלכה המאוימת ארץ ישראל שרון "עשה סדר" בדצבר עזה, פרץ כבישים במחנות הורים בניהן של משפחות רבות שגבלו באותם כבישים והיו, כמוהם, גם אנשים שהמימשל חשן ביקרם או שהיה צורך להאזרם ממני שגל עליהם חשד שהם משתפי פעולה.

לכן החל בבניית עיר הפליטים החדשה. בראש הפרויקט עמד קצין מטכ"ל בטיסל הצבאי, יחזק שרמי דלי, שנהרג מאוחר יותר בטאונט דרבים באזור מבכשי השומרון.

והיום, למראה העובדות, הרכאון והברירות של 20 המשפחות ששרדו מ"הרעיון הגדול", יכול מחמוד אחמד לסמ ולומר "אין סיכוי לטרנספר. האצלו זה עוד היה שונה. באנו מרצוננו, גלינו בתוך מולדתנו, קיבלנו סיוע רב, ובכל זאת - רוב המשפחות עזבו".

כן, הן חזרו לעזה, למחנות הפליטים הצפופים. עזבו נוף, מרחק, איכות חיים ועבודה כשפע ושבו לגיהנום העותי. כאן במקום הזה, החוכ בדי השומרון, מוקד פסטורלי, אתה מגיע שוב לאותה מסגרת חבוטת שהאדם הוא חבית נוף מלוחה. אין מה לעשות. אחמד מסכים, ואם בסיכומים ומסקנות עסקינות, הוא כבר עושה את השבועה הנשבעת החדשה שלו בלא לחוש שמבחינה מסיימת הוא מביא כאן את סיכומיו של עם שלם. "אני בן 68 בערך", הוא מספר, "גולדתי כבר עקרו. היום זה כבר של תימנים שאנם קוראים לו עקרו. כילד חייתי במסוט. גמרתי שמונה כיתות בכפר, ואחר כך יצאתי לעבודה כמורה. הכל היה טוב עד 1948".

מה סובי נהרדו אכיו חרשיו לו ארמות, ומחמוד אחמד בנה עליון בית גדול. הוא התרחק עם שתי נשים ורואה ברכה בעמלו כמורה. אחרייך עבר במחנה בריטי בכפר בלו. "אפילו לקחו אותי לעבר במשך כי ריביוני עברתי מוב", הוא מספר, "הפקידים שם היו יהודים ממוצא שלא דעו אנגלית או ערבית". הוא חזר את היום שבו נשמעו הדירות הכפר כילו אסיר מלשלי וחרשיו שמו פעמים לעזה, עד יבצור ועם. "היינו בטוחים שזה להודו-חרשיים ואו נוכל לחזור לבתינו", אחמד מחמוד אחמד. כשהוא יושב בבית שבו לו היהודים במחנה, צופה מן הד על כביש שכבי"ג, הוא מודה כי לא פילל שמעו לעזה ב-1948 יגיע, ב-1968, להיו השומרון, ומטע ארבעים חשבים של מחמד אחמד עריון נמסר. "בבוקר חושב ותחוללנו ללכת", הוא משוחזר את היום שבו נחנך לפליט. "הלכנו ברגל לכפר מסור, אסקלו - היום אתם קוראים לו אשקלון - עם מרד התום לעגלה עליה דיו כל הצפוני, ומשם לעזה במר, ולעיר בכר, ובכל מקום הצפוני אפילו חרשי הכפרים

גאנדי לא זוכר

אלוף (מיל.) רחבעם זאבי (גנדי) אינו זוכר את "הווייקט מחמה", למרות שהיה אז אלוף מיקוד המרכז. הוא זוכר את התמונה הירדני מחמה, אפילו יודע שיש בסביבה שורדים של כנסייה צלבנית עתיקה, אך אינו זוכר את יחידת יס"ע. הוא בן זוכר את מחלה, מר שדמי, לרעיון הרעיון עצמו - זה שביצעו ותואנאחוי מחוארים בביתבה - חנן רעיון רוע. "ירש מקמיק צמחת גם ככה", הוא מסביר, "חיותי מעביר את מיליני עוזח למקומות תחת צמחים. אינו מתחלל שלא קיבל שם יחד את החתום. בשום מקום לא אותבים אותם".

עד שנהרג שיירה ארוכה ארוכה הגענו לעזה ובגמנו למחנות בריטים נמשים. כל אחד חשן אחל, וחכינו. אני נכנסתי למחנה אלמני, וחיכתי".
היום מחמוד אחמד כבר לא מחכה. מבטם לאחר הוא מתחם רחש אימה על שחולים לכוח מכמרו ולעוזב את ביתו. מרי פנק, כשהוא נוסע לעזה לכפר את בני משפחתו ורדיו, פליטי המנסר המאורגן הראשון, הוא רואה מן הבניש וראשי את ביתו, ועינו כלות. לא, מימיו לא העז להתקרב לבית ולדפוק בדלת. אחיו רחוקא עשה זאת פעם. "מה קרה?" - הוא שאל ומשיב - "כלום לא קרה. פתח את הדלת תימי נחמד, אחי סיפר לו שזה הבית שלנו, תימיני אמר שהוא מקוה שפעם יהיה שלום ואנחנו נוכל לשוב, אחי המשיך בדרכו למחנה הפליטים בעזה".
באותה צערת פליטים של 90 קילומטרים מסר מחמוד, כולם היו בטוחים שתיגמר הבעיה. "כיצד? שיהיה סדר ותחזור לכפר הולדתנו", הוא מפרס. "היום, ואללה, אני משער שברחתי. לא חשבתי שמסיק. חיתי צעיר, אם הייתי נשאר, כל החיים שלי היו אחרים. הייתה לי ארמה, והיה לי בית יפה, חיותי מבוסס. אפילו הלך לא היה מבוסס כמוני, כי לו יש עוד אחריות על עם, ולי לא. אני - רק מבוסס הייתי, הכל, וכל על כל השנים האלה".

מחמוד אחמד מודה שהיום - אברה תקוה. רוב חיו היה פליט, וגם בימים מועדים אלה אין הוא רואה תקוה שיובה למות עם העודת והת שעליה לא חזום משל צבאי. אבל גם בן אחיו, יוסף מלימן, שכל חיו לפניו, איבד תקוה ומרבר כאיש וקו. יוסף, בניגוד לדורו, גדל פליט. הוא יושב לו שם בחיי השומרון, מוקד בארבעה ילדים ימים, מבוגרת וחנה ליד הבית המרטי שליו הוא מקים עתה סככה גדולה, וגם מרנסמו מצויה, והוא מתעניין למחנה הפליטים שבו גדל עד שנעקר למחנה, בחיותו בן 12.

"גולדתי שם", הוא אומר, משיב בכך לכל התחושות אפילו ללדתו בין הסימטאות הוא מתעניין, ולבית המסר שבמחנה הפליטים, ולמצרים שהיו "פליטים נוחים מאוד". וכשם שיריות שנשמעו ב-1948 שיכשו את שיערת חיו של ורוד והמבנה לפליט, כך זוכר יוסף את היירות ששמע ב-1967. "אנחנו היינו עובדים", הוא מספר, "אפילו לא הודשנו המלחמה ואו כאו וישראלים, ועשו הקירות במחנה, ברוך ורשמו, אבל היה רחוק בסדר. ברוך חשם, עד היום לא נכנסתי לביתנו", הוא אומר, והו נשמע מפי כחישן אריר. ואו שרון התחיל "לעשות כבישים", ובימים היה על התנחל, ותוך זמן לא רב מצא עצמו יוסף בן 12 בכביה חדשה וחדה, כשכונת מסודרת שהיהודים בנו בשביל. "היה קשה", הוא משתמש במלה שלא הוצבה כשתואר את חיו במחנה הפליטים בדצונה. "התברס נשארו שם המשפחה נשארה שם. ואני הייתי פה, כלי הבית שלי, בלי חבצרים ולבתי לעבר. עד היום אני עובד כמפעיל משאבת כסון של חברת 'אבן וסיר' בנצרת".

גם מחמוד רודו חל לעבר. נסע מרי יום לג'נץ ומשם למקד "אגרי" בחיפה. עבר אצל קבלן פרטי שסיפק שירותים לאגרי. הוא עיכב לו משכורות, לא חלגה יפה, או מחמוד אחמד עובד רשיוניזם מה פתאום פצויהי"ז) והלך לעבוד במפעל "פיר וי". בחדר, כן, הוא שמע שהמפעל נקלע לא מכבר לקשיים. שם היה יושב, הוא אומר, "אנשים טובים. הצטרעתי כששמעתי על הכניעות שלהם. כבת וז בעלם שלנו מן שהדלר קדם - שם לו, וזל שדלך ישר - 'אלוהים עושה לו דורות', הוא מסכם וצוחק (המשך מהעמוד הקודם)

אחמד סעיד:
"ורקת אבן, ורקת?
יופי. עכשיו צריך
הפסקה. עשית
רעש, כל העולם
מסתכל עליך?
עכשיו תפסיק
ותגיד בשקט מה
שאתה רוצה".

בנילום המרכזי אחמד סעיד יוצא חמצנות, יקין למעלה מריס פליט נאסר, עיוורת ועיריית, מקורו-חשנד של מחמה, ימין מטור, וימנ טאנר אחמד, העיוור ליד מחמה, למעלה, ולדי מחמה בן השעשועים שכדור-בלי וטול.

מדינת ישראל

ערבאן נאסר נאזל (בצילום חמרכזי) - ברחוב בקלקיליה, ומשמאל - מביתו, בין שניים מבניו: "אני כשרוא וורק אבנים, והיו לקוחים אותה, או מרביצים לה. או אם היו מביאים תבנית ויטון לחקירה בממשל. מושרת היה יכול לסרב. אני בעצמי הייתי מבוא אורח לשם. אבל כנחור"

סימטת החביות

קלקיליה. פתאום גם היא עוד ישוב ערבי רוגז ומרדני. שיגרת חיים מוזרה בין שלוש שעות של מסחר ביום, חביות בטון שחוסמות את הסימטאות וחנויות מלאות אבק וריקות מסחורות. אוויר רווי שעמום ומתח, חשדנות שמתערבת במשטמה גלויה. "אני רוצה שהידידים יחזרו לכאן. זה יהיה המצב הטוב ביותר בשבילנו", אומר עדנאן מחנות הספרים. הבן שלו אומר: "אני רוצה מדינה פלשתינית בגבולות '67, עם אש"ף בממשלה"

מאת תלמה אדמוני
צילם: ראובן קסטרו

בערבית. ערנאן לא מדבר על הריקנות, אבל היא מקיפה אותו. קונים אינם באים בימים האלה, הילדים אינם זקוקים למכשירי כתיבה, כי כתיבת הספר מוגדרת שתי נקודות בעצמות מול חלון הראווה, נחנות אל שער צבעוני של ירחון שכבר ראו פעמים רבות. אחריהן הן ממשיכות במרד החוב. אז הגיע מן הבית אחד מבניו הקטנים של ערנאן והודיע שהאחרים באו. וילד בשאר בחנות, שסא יגורר פנימה קונג, וערנאן עלה אל הבית. הוא נכחל כשמצא את בנו. יושב עם העיתונאית ומספר לה על ימי המעצר שלו בעתלית ובספריה, משם חזר לפני כמה ימים. ה, למען האמת, לא סיפר הרבה. עד שנסגר בית הספר שלו היה התלמיד הראשון בכיתתו. בעינו מתחבאת עכשיו הרבה תוכמה מאחורי העצב. בן בינאר חגג את יום הולדתו התמישיעשר, בעתלית. ערנאן, אבא שלו, בא לבקר אותו לכבוד האירוע. בשער אמר לחילוף "באתי לבקר את הבן שלי. היום מלא לו 15 שנים". לא יכול להיות, אמר החילוף, אין כאן ילדים. "יש", אמר ערנאן, "יש גם יותר (המפרץ בעמוד 21)

הפרדסים, הפרדסים הערבים ישבו משוללי רגליים ואישיים ליד ארגזי תפוחים מועטים. בקלקיליה עצמו את המכונית בסימטת יונים, מול דלת החוכית המנופצת של ערנאן נאסר נאזל. כשמתנה בבוקר ערנאן לא היה בבית. החנויות בקלקיליה פתוחות במשך שלוש שעות מדי בוקר, בין שמונה לאחת עשרה. ערנאן מקפיד לשבת בחנות הספרים שלו מרגע הפתיחה עד רגע הסגירה. הישיבה השטופה שלו בחנות הקטנה היא מעשה איגורר, תוצאת חרות העבודה מלפני שנים. ב'67, כששני באו, או עיתונאי ב'דבר' והיום כתב "משיב" לענייני ערבים נכנס לחנות הספרים של נאזל, ברחוב הראשי של קלקיליה, הוא מצא שם מדפים עמוסי ספרות ארצות ערב. כך החל קשר הידידות בין משפחת נאזל למשפחת נאזל. היום יש בחנות ערימות של מחברות, עיטורים גרמיים צבעוניים, נייר חום לעטיפת ספרים ונייר קיץ צבעוני לקישוטי חג. בשינה קרוב לרלת, ניצבים בשורה כמה ספרי קוראן, ובחלון הראווה שנים תוא מנופץ מוצגים ירחוני גנים מאובקים בלל "פחדות"

מדת גרסה חקשורת שביום המשי, מורים, קד ולא גרשם שם כל אירוע חריג. עברו ליד תחנת המכונית בכנרת, חצי שעה לפני השמירה שם מת שקראים מכונית חומה. אבל תחנת היתק תל-אביב. קרנאל משונה פשט על חומותיה שולאו ילדים חנוקים בתחפורות. שמתה חום תגנה בין בדידותה לרינוגוף, ואיש לא נמלט מסור הקנה הצבעוני החצוי של תעריים. נאזל, קסם קרוב לראשיה, עמד האוהל ונאזל של אנשי ישרא. תרח פרשה את רגליו ושמטה חום ברוגה. שלט גדול הכריז בכניסה לחצר מלח, הארצות "מוקד שער השומרון". בתל-אביב ה, קרא באותו בוקר את הכרזות המתחבנות למען רחוק אדם לא נראה. איר האוהל הזה, עקשני חלק מן המפלס מכי הגר-הזה. תבניות הלש בגלגלית על מני ילדות שחצו תובחש עם ילקשים על תב. איש לא עזר בפתחי

מאמר מיוחד

חפשי את מלך האכזב עד חצות. המבטח לך איכות, סריות וטעם ללא תחרות.

נקניקיות, קבבים, המבורגרים, מועושנים ועוד...

עשרות מוצרי איכות, טעימים, חזקים ונודים. הכנה, הפכים כל ארוחה לחוויה.

סימטת החביות

(המשך מעמוד 19)
נעים. כפי לראות גם את שני הבנים של השכנים של בני 14. החיל, אמר ערנאן, לא האמין לי. אריק, כשהלדים יצאו בשורה, הבאית לו אותם, שלא ערנאן יחיל אמה ואללה, לא ידעת, שיהיו שישי.

התקפחות הגיעה לקלקיליה באיחור של חודש משבועיים. הישוב היה ידוע כמקום ובו חסידות המלח נאלה, הגדולה בעיר, והשליטה ברחובות קי מתון. מן התפוצה ידעה, תפוצה דאדירה, בא משליך בקבוק התפוצה על שפתות מחם, השכבה מאלפי מנשה אבל מלבד אלו אידים מראי, קלקיליה לא התחרה במעשים קצונים. הם היו עוד ישוב ערבי ורגו ומרגו ששבו מתאמצים לקיים סוג מסויים של שינוי.

נעם באמצע דצמבר, אחרי יום התפוצות קאלון כעיר. הוא שחרר כעבור חודשים וחצי קבוק משפט שמבא אותו זכאי. בינתיים הספיק לפרש מפני הנילון שקשר את מרקי ידיו ביממות באשונה למעצ. הוא למד גם להחזיק מעמד כלילה בלילה, כשידו נשמה והוא לבוש רק בפיגמה.

אך אתם ודעים להשיג ככה את השלום? שאלו. ודעתו מופיעה בעיניו ובמסות בכוח שליטה. מהם זה מרד במעט בלש. "הבת הצעירה שלי, מן הצע, התעוררה כלילה קי אחר, וראתה חיילים עומדים על חושים מעל המיטה של אחיה. זה היה שמום. הם ניסו את דלת הביתה וצחקו. ו. ישן. הם חנו אותו במיטה. הרבה ימים אחרי זה הוא סיפר לי שן במיטה בסליבות הוא התעורר, והתמלא קפא. את עצמו שם, מוקף בחיילים. הבת שלי שחררה עכשיו כל לילה מתוך סיוט ובוכה. היא לא ידעה לראות את התמונה הזאת של החיילים עומדים על חושים. היא חזרה את דממה הזאת גם שנתה גדולה, ואני, שדעתי רק שלום, לא אוכל לחשוב שזה רב נבד זה."

נאל בראש עיניו. עייפות עמוקה שמיניה בול ידע בעת ההם. איך את רואה את הדיכויים, והא וי. וינאל, איך זה נראה לך. הוא אינו מאלה שנושם לוחם באומנים של מושבקים מילדיה. כל השקט שלו נובעת מרצון משהו לחיות ברגיעה, עיניו שוקות ונמליות. הוא לא אינטלקטואל, לא משהו אבל מוחלט כמסדר המלח נאל בקלקיליה נח על המדר שניתן לשיקל הידע שלו, גם מצד איך מביט, אם זה תומכים את הכן שלי כשהוא

כשו. החזק במעצ. העיתונאי, ילד בכור וחניך מעברת כפר חסידים, למד עם הערבים בבתי הספר הערביים. ההדרות העמוקה שלו עם משפחה אחת, איש אחד ערבי, נובעת גם מהבנה אמיתית של המגנטיות. השפה, ידע העם שלו, לא באו מהאוניברסיטה. הוא חש היום שהוא מאוחרוני הערביים השורשים. "אם כל משפחה בישראל היתה מאמצת משפחה מהגדרה, הוא אמר, היינו יכולים לחיות בשמחים בשקט."

ערנאן נאסר נולד ב-1948, ביום המשפחה לא התגוררה כיפו מעולם, הבית היה בקלקיליה, אבל לאכיו היתה נהנת בעיר הנמל. היו לו הרבה קשרים עם יהודים, והוא אפילו ריכז אידיש. עיקר הפרנסה בא מאלין ורונם פרסום שהי למשפחה ליד מה שאחריהן צמח להיות כפר סבא. הם יש לאיש 12 רונם פרנס, אותה הוות, שהוא ממשיך לקרוא לה "חנות ספרים", וסודריו לצרכי צילום שהופעל בידיו. עד שנחשפה סימטת חושים מביתו מלאת בסוף.

השכנה הוה, שכא למבדו רוצה מתאומית של נערים עם אבנים בידים לעבר הכביש, יושב כעור פתחי סימטת מורים המסתעפות מן הרחוב הראשי בעיר. המסימה מחלטה. שלושי ארבע שורות של חביות מתחת כבדות ו על גבי ו, המבט קפא בגיולה מתוך, עוד מעטש לחי החסידים. "מטו ריאנו" של י סגור עכשיו מאחורי תריס ברזל מגולגל. החנות גמבצת בבניין הראשון במימטה. היא היתה גלולה לעין ונתנה לגישה מן הרחוב הראשי בשום נסעית החביות עכשיו איש אינו מעוניין במיכל ער כדי להליכה הארוכה במעלה הסימטה המקבילה חוזרה ודרך כל סימטה יונע. עכשיו יש עוד פתח כפי בבית נאל. יש לי חשעה ילדים, אשה, אמה שגרה איתנו, בת אחת שצריך לשלוח לה כסף לאוניברסיטה בעמאן, ככה מונה ערנאן, "החיים וכלים ונעשים קשים" השבאנ גאים בתריס המרוחק של החנות ממול

ערנאן: "השנים שאחרי מלחמת ששת הימים היו שנים עזובות. עד 74'74. אחריהן התחיל להיות רע. היום רוב האנשים כאן רוצים את היידישים."

לימוטו ריאנו. "את תגדל. הזאת סגר בעל החנות בעצמו. היא ריתק את הדיכוי חלקי. יום אחד אמר לי צריך טובנות וחלקי".
אבל יש כן ריתק שצעה הצבא, אנתנו אומרים להם.
"כן", הם קונים, "אבל בעל החנות הזה ריתק קודם וזה תראהו הם מבצעים, אפסיה להבדיל, כאן עכבה היתכס של הצבא, וכאן עכבה ויתכס של הצבא שלנו".
סוזה המבט של 'החלקי' ברוח, הראשי והצו הנחש, ומה שחזין קלטה, לא נעים, הצבע המחליף המסטייר של תוכנית ארץ אפסיה מן התמונה נעלה חשעה האוניברסאלי הופך מלפני שנים. איך עוד

שמי גבאי (בצילום): "האמתו שונבל לחיות עם הערבים לתקופה בלתי מוגבלת"

עיימות פרי מסגרות ושמלות רקומות מתנוספות בפתיח התנוות הישראלים כבר לא באים הנה למסעי קניות אקוטיים. עוד קטיעה לוריקיום מוטנציאלי. המקומיים, רומה, לא קונים. כשהתנוות פתוחות הם נעים ברחוב כמחפשים רבר מה, כלי למצוא. יש שיעמם באוויר, ומתח רוחש ללא מוצא. ביקור לא צפוי, כמו שלנו, מלקס מיד המולה של סקרנים. המבטים שמקשים אוחזו הם ערובייה של חשרות, עניין, קירבה חשאית ומשפחה גלוייה. אשה במסמכת ראש לבנה צחורה חולפת ובורועותיה חנוק. לשניה קצרה היא מחייכת אלי בחום, ובעונה על פני היא לחושתי: "שלום". כעבור רגע אני רואה רק את גבה הממדר משם.

חומות החביות מקשות על עקרות הבית. אשה בכרת גוף מחקרת אל מחסום חביות, סמוך לחנות של ערנאן. מידה נגרים שני סלי ידית, והיא קראת בקול למישהו הנמצא מעבר לחביות. היא מנסה לראותו בחריצים שכן החביות. לבסוף מופיע במרום המחסום פרוץ של ילד. הוא מושיט יד אל האשה למטה, היא מריטה אל על אחד הסלים. לא, לא לא לך. כך היה הקטנה ודוקה מאד מידה הסל. הילדון חוצה את החביות ומשתלשל במורד המחסום, בצד המונה לרוחב הראשי. האשה מנסה לעלות לקראתו ולא מצליחה. הילד מניע אליה, לוקח סל אחד, מניח אותו על מדרגה אקראית שנוצרה בשגנה על פני שיכבת החביות השניה, וכך הוא מצליח להעביר סל אחד לעבר סימטת מגורי המשפחה. אתריכך הוא חוזר על כל ההליך עם הסל השני. אחרי מעשה מפנה אימו חיוך של גאווה אל הרחוב, ובצעד קל, למעט כמו ריקות, היא פונה לעלות את המרוק הסביבני הגדול עד הבית. פעם נוספת גברה עורמת הקיום על המצאות השילטון.

עשר אכלנו ארוחת בוקר מגוונת, ריחנית. ערנאן נאסר נאל מחסום להראות לנו שלא רעבים בקלקיליה. שקטה, לא נעים, אבל החיים משיכים, כולל מסורת הארוחה. אשת ערנאן, אינתמר, אשת פיתוח כטבאצור שכתב המרצפות, וריחן מלא אוחזו אוטומיות. סבלנו פיתה חמה כשמן וית וחקר, ואחריהן כלבנה סבלה כשמן ובגניתי צאן שפליחהה ערינה, ומעטנו גם מן החיטים והירקות הסריים. ערנאן אמר לבדיאת, לבדיאת, רוב הארוחה עברה בשתיקה. המאזן והאורחים הבינו שלא בהשקפת זרע וריגעי של מוקי מורים עסקנו. אינתמר - שגולדה ברמת צביכ, כפי שהיא נודעת לומר, ולמעשה בשייר'מונים - הכינה את הארוחה במטבח שבקטנה השניה ולא הופיעה כותד האורחים. פגשתי אותה בבידיות. "אני מחזיקה את הילדים שלי בבית ככה", אמרה הנשה הגדולה, שמניה צעירים מאד. היא הדימה אגרוף קפוז, והסבירה בצחק, שגם אז בעלה היה מחזיק בתוך כך היה. "המשפחה שלי לא מתחבבת ברחוב ומחפשת צרות. הילדים שלי כל היום בבית".

מה הם עושים כל היום בביתו משחקים. משחקי חידות, מחבואים בין העדרים חביבי של י. באים לבקר אותו. יושבים ומדברים, מעשנים, שומעים את רוכל הדקדק עובד בתוך ודועק: "גנולה, גנדרה", נחזקים לצעקה האובססיונית שלה.
ערנאן, שאלנו, איך אתה רוצה שהדיכויים יתפתחו מה אתה רוצה שיקרה לפני שהסטיק האיש לענות נוסף בנו י. מקצה החדר. הוא חיוך גילחיו "אבא, שאני אענה" לא, לא, אתה שב בשקט", אמר ערנאן בדיחה ומבוכה. אילו יכו, היה מרחיק את ילדיו מויתר המיפוש עם כלי התקשורת. י. סימן לי באצבע שאחריהן יום, והא צריך לרבו.
ערנאן "אני רוצה שחידודים יחזרו לכאן. זה היה המצב הטוב ביותר לשבילנו. בחקשות היידישים היו (המשך מעמוד 22)

סופרסקוט 22

הפתרון המוביל
כח ZETA

אנוקו נאל להציג את "כח זטת" סדרת המשאיות החדשה המיועדת לצי משאיות איווקו ותכננה להגדיל את יתרונה של איווקו בשוק המשאיות שכן 5 ל"ז סדרת "כח זטת" מעניק לעוצר לך בטאק היומיים לחסוך בחללה רוחנית חזק דגשים על מעמם בגובה, אחרונה נוסכה ונוחות מירבית בחפז.

מנועים רבי עוצמה
הדוח למנועים חזקים בעלי סיבובי מנוע נמוכים, משאיות "זטת" נמנות על כלי הרכב החסכוניים ביותר והטקטיים ביותר בשוק.

הכל למען הוצאות ותובטיות
אביזרי הציוד נוחות של "כח זטת" עוצבו ויוצרו על מנת להעניק לנהג נוחות וציוד מרביים; מילחם מראבוליים, מערכת מצמד משוכללת, חבית הולוכים מוצקה ונדייקת ומערכת בלמים יעילה, ובטוחה על כלי מנוע.

שיא חדש במטען
ככל שהמנועים והמחלים קלים יותר, כך עולה המטען המקסימלי, "כח זטת" מבא ראיית חזקה לך; שיטת "השילוח" הרב-תחליתית מציעה את מירב המטען והמשיכה. ל"כח זטת" ימצא תמיד מרכב שינעה בצורה מושלמת על צרכיך. הנוכה המינימל של משטח העמסה מאפשר טעינה ופיקוק קלים, והאחיזה לרכב חלוקה.

כלי רכב נוח - מוראל גבוה
העיצוב החיצוני של "כח זטת" מרשים ביותר, מנסים חרישים, אורות אחרת צדדים, פגיונים מתחלקים ומרדחת המנועה חללקת המעניקה נישת נוחה לתא הנהג שותבן כולו מחדש.

מרגע שהישיבה על מושב הנהג ההיראלי נוחת מנוחות ואת הנהג וההארות הפנורמית המצטיינת. בעת הנהיגה תחשש מלוח המחולות העשיל, ממערכת היסוף האווירי חרישים ותרמת רעש מינימלית, אשר יחד יעניקו לך חווית נהיגה מהממת.

הוסף לכך את השרות של המסיר המרכזי אשר יחד מעניקים לך קניה מושלמת לשינה.

בוא לראות את "כח זטת" בתערוכת השיוע והחובלה
גני התערוכה תל-אביב 28-31/3/1988

המשובד המרכזי
תל-א: רדך השלום 12 טל: 03-335131
חיפה: שיווק, מוסך ומרכז חלפים נשר, רדך בר יהודה טל: 04-223144

סימטת החביות

(המשך מעמוד 21)

מלחמים בממשלה, התחננו איתם. עם הדרכון הודנו אפשר להסתובב בעולם. למלחמים אין חוק, לפי 76 - כשהחוקים ריניו אדם - הייתי יכול לבול אדם, למבח כח, להתחנן, חזם 10 ימים לא מוקים כלום. אני יכול להגיד לך שרוב האנשים מן החסן את הדינים, יש לנו קרובי משפחה בערב הסעודית, באיראן, בכוית. כל המסעות שלהם ושלט ערבים ודך ידך, אין לנו אפשרות לתורן את האסע עם ידך.

אחרי, כשאביו לא שמע, אמר י, ונשמע ממקום אחר כדור "אני רוצה מדינה פלשתינית במלכות 76, עם אשף בממשלה. כל מה שאשף חזם, גם אני רוצה".

והיה ערבי של המדינה שלכם בירושלים אנוני ושל ארבים שגריר ישראלי.

"אללה לא ידע", חייך י, לפרק מה עדיין לא נער בלמדי.

י נדר עם הערבים, ידך אחריך שני גבאי. זה סוף לרבים, אשף משלים כרובת אוירה כאימת. קח לאדם לתקוף בקהילה שלו כלי לנפס עמיה נדמה מי שהיו הרוב היוםם עד לתחילת המסמט, וזה הערבים מצעירים ויום על מדיניות. חל, התחנן של השלטון הישראלי משליבים את פלחם לעזרת אשף. הרב הדריס מפני מחר.

עמאף "זנו לנו לנהל את הדריס שלנו בעיד, את זה את רוחנו עכשיו, היום אין כאן חיללים, הכל חזם כל אור עסק בעצמך".

שערי סימטת בורר עם שלושה חיללים הם נדאם צנים בחלל מוחק, מניי המלאטיק, מבקש נדארים מריה, מרוחקים אותם מן הערב הזה. פיו של אדם מרוב רובק למכשיר קר, האמריקני מרדף לאורך הדרך עד שחזר בעלם. המצב בטחנים המרי כשלום השנים המלכות, אמר שמי גבאי, "אני מתחנן בשטחים מוקי הקסיר מאז 67, ההתנהגות הממשל בשלום כלום האחרונה חקיצנה, הטענה המרכזית של הממשלם חזם מנציח כלפי היחס המקצן של הממשל, אי שררה לנחות שותקתה המכה ביותר לקרי המשתים הנהג בזמן שאריס שרון היה שר המטען בכלל, במשפחה של ידך, פרס, ויצמה, שרון וזנו כשרי במטען, כל הבקשת שלי נעז, עכשיו המנוע המנוע אני רוצה ששרי הבטחון הם והתכונת לנפס בשטחים, והם מתרו בעיניה. היום אנוני תחלים בכל אפשרות של הירבית".

עדנאן: "לפי 67 - נשהרוחתי דינו אחד - הייתי יכול לאכול איתו, לבנות בית, להתחנן, היום 10 דינים לא מקפיקים לכלום"

באי לנע על עצמו למחז בעיית בירושליתית למשטח נאול, הוא חזר מקרה של גבר מהמחלה של הממשלה, חזר מעשה שנים עם אשוח וילדיו. עד שכל הממשלה למשפחת בקליה, גבאי פנה לעין חזק, עשה ימים הנהג לשיב וההתגורר המקליט.

היום זה לא ככה, אמר גבאי, במשפחה נאול אשמי, שחם מנא בארץ עבריה בתחום שלו, הוא לא רוב הממשלה, במסעות, בתל-אביב, נסע קרובי מקליט, בעל גבמה, הוא רוצה לעזר בקליה, יש לו אשה והממשלה לרבים.

עדנאן: "אין אתם רוצים להשיג ככה את השלום? הבת שלי התעוררה כלילה וראתה חיילים עומדים עם רובים מעל מיטת אחיה. היא תזכור זאת גם כשהיה גדולה"

ונויות מנופאות בקליה, משאירים הכל ככה, "שכולם יבואו לראות".

האסורה ביבוא מארצות ערב החנות שלו התרוקנה, בעוילה עד נסע בשליחות הממשלה הירדנית לעמאן, כדי להביא משם משכורות לפקדים המקומיים. לפני כמה שנים פסק גם מזה. הוא התעייף, על פניו ניכרות שנים כבדות מכני גילו.

ע ס סיגריה עצבנית ביד הוא לוקח אותנו לבית חושב אחר בקליה. לאורך הדרך הוא מצביע על פנסי הרחוב המנופצים, מעלילות ה"גיש", הצבא, הוא אומר, "ראא את המסע בעינינו וסופו אותו בשקט, "כלילות החיילים מרעישים לנו ברמקסים, רופקים עם אלות על פחם ושרים, סתם כדי להפריע". הצבא הישראלי היה כאן למקור כל רע, וסיפור מעללי משמש פורקן לחושבים שהישיום שלהם ול בארצות מסמטותיים ועשוי בכעס מדוכ.

הבית שלהם מליכים אותנו כמו בטיור חייר, חושף וטבאח של מוגרם ואנאלי, שלוש קמות ש' חרט אכורי, מעלי, ששון שינאה, בית משפחה ג'יביל, בקומה הקרקע קומת מבנית פיצול תכולה, גום 204, חלונותה מנופצים לריסים ועידם, בקומה השניה מושלכות כרסאות קרועות ריפור, ובמטבח מושל ארז ענק על פניו, סיד מבלי משלח ריח חמוץ מעל כירה במחזורי, הקומה העליונה נערה לשכור לטשוח את הלכ חדרת דיון לונג צעיר נבנתה שם, ודרי אמכסיה ענק, מחדר, מרזף ומקורה בקסיסו משהאר, מכשיר כבד נח על איורי הקשיק, ניצן את הכויר לשברים קטנים, עד שרר חברו נותר חלוי מעל הריצפה, על מיטת הכללות רובץ ארז בגנים שבור, דק המיטה שלמה, מכוסה בשטיח קסיסו רומנטי, מעל העורבן שומר, ראער ג'יביל, יתנו יפה, שעיני להמאות שינאה.

מי עשה את זה, שאלתי בכל זאת. "איל ג'יש", אמר האנשים, "כלילה של ההתערות הנוראה בקליה, מרצו לבית, אנוני ברצו לבית של קרובים, כשהורני, זה מה שמבאני, השמטות אשיות גנם, האנטיבה, צעיר המסע המשימת, יכולים לבצע דרס כזה, רובך בחל לא ידע על האירוע, המסכה אינו ידע לצלח, המשפחה לא הייתה חלונה במינה האחרת".

למשפחה ג'יביל, מעל בלוקים מקום, איש מזה לא פגה את הריסות, לא טאטא את הריצפה, לא ניסה להחזיק את הארונות מחדש, ערימות הריסות המנופצים צאות כמו חילי האנשים שאחיהם ערבים במבטאת ישיבים ארבים, האיש שלהם הוא המנהג, "אנוני משאירים את הכל ככה, אמר, שראא שכלם יבואו לראות".

תלמה אדמון
מומפאקו 23

מלך של מלך

מסד בת (תעמול)

הפתעת יום הולדת של פלא-פון: בחודש מרץ ימכר פלא-פון ב-4990* ש"ח בלבד!

במלאת 16 שנים
להופעתו של הפלא-פון בישראל תוכל
להרשות לעצמך לרכוש מכשיר בחודש מרץ
ומיוחד - 4,990 ש"ח. הצעה זו בתוקף
בחודש מרץ בלבד.

40 תשלומים ויותר
באמצעות ויזה עדיף

מוטורולה חדיראן
תקשורת מולטימדיה בע"מ

קרימינצק 16 ת"א. טל. 03388307
דויפה טל. 04740302/3
ירושלים טל. 02716346

רק בפלא-פון ניתן לזכות בלבד
לא כל המכשירים שווים

פלא-פון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

*דגם 3000 החדיש, כולל מתקן דיבור ללא חרמט שפופרת, כולל דמי חיבור והקטנה והתשלום - בחוותן או באמצעות תשלומים ביוזם טרף. לא כולל מס

יהונתן גפן

עד אחרי הצבא (לא עשיתי את זה)

משוק הפשקשים של חיל השלום.
היא אומרת לו מה לראות
בסרטים ובאופרות.
יש גבורים באופרות.
ילדים שממם מקום.
מתחננים לאהבה.
עד אחרי הצבא הייתי
עושה את זה לגרבים.
וכו גם חברי הטלילים
החוזרים לגרבים
או לשמירה הצבאית
העוקצנית אשר בקצה
כל לילה את נוצל
אנחנו, כמו סיה רעה.
ואני בגרבים.
שלש שנים גרבים.
הם נבזים לטיריון
וקצת העולם מלא
בגרבים קטנים.
אפורים נטוים לב.
הם אולי
משפחתי היחידה.
וכאן מתחילה השירה
(עד אחרי הצבא)

למרות הכל - בסבתי
(לא עשיתי את זה)
ורק בשירים חצמנים
מהום ההליות הנפערות
בין ביולי קריקטי
לכין זוג גרבים
של חילים.
האם הוא משורר,
הם שואלים.
אכל ממש אשה.
מישהי שאינה גרב
גריטית בתחילת
דרך, כזאת.
עד אחרי הצבא
לא היטה לי.
והייתי יכול.
ספלת סעד שירה
הייתה חתולה שחורה.
פצם אפילו הייתה
קפידה לבור המחמשת.
ולי ממש לא היה
אכפת להתפוצץ.
אכל לא אשה.

"זמרנה אתה לבית
אשה עיר קשה היא אחר
והיא יכולה קר לבס
כי נגעת בגופה הפשלים
במשכבה."
שלש שנים לא ישנתי.
לחילים צעירים לא
אכפת לצאת לקרב או
למנות. הם כל קר צעירים.
והם רצים מדימה.
בציגים עצמות.
בוכשים בקעות.
משחררים חרשות.
עושים כל דבר מחשב
שמוקנים עליהם לעשות.
רק שימנו להם לישון.
אחרי המור.
או אחרי המור.

ובשעה היחידה שקפלו לשנה.
הדלמתי גר על הקסדה.
קראתי את "המקסו בשדה
השפון". בסבתי שירי
אחכה לנשים שהכרתי
בטרנויסטור או בקולנוע.
פעם בשהועקנו באמצע הלילה
למסדר ממש, כולל חגור מלא
ובצעי הסנא, נצאתי קשהגר
בוער לי על הקסדה, כל הקלטה
צחקה אבל רק אני נשארת
חוש בביסים. מאז מאד השתנלתי
לא להאיר ולא להקעס.
כבה את הגר. חלילי,
מעכשיו אשה דחלילו
חבטתי גרבים בחשוך.
חבטתי למלחמה.
קבשתי בספירה
גבועה שהייתה חשוכה
לבטחון המדינה.
זה היה פקעט כמו
לעשות את זה.

לגבועה היו שמות של נשים:
גילה, הגר, אילנה, גדי.
מי שעלה עליהן נשאר.
קבר לא יעלה יותר על אי אסרת.
אפדתי חברים רבים.
וגם את ג'ילי, נטלי וסנאן.
ששכבו לזו שם.
סגינו מבסות גרבים.
עד אחרי הצבא.
ספלת סעד עברה
לגור באוקה שוחה
עם המדיד.
ולא עשיתי את זה.

מחבר: יהונתן גפן
תרגום: חגית גפן
אלה בתחילת "סמית מעריב"

לא בגלל שאני מרוקני

מאיר שטרית יהיה כנראה האיש שיקח את כל הקופה - וימונה גזבר הסוכנות. האיש ששם את יבנה על המפה, לא מיוחד להגיד גם עכשיו, בעמדת ההמתנה, ש"אין קשר בין הישראלי המצוי והסוכנות". שועט קדימה מזוילה תלת-מיפלסית, עם כמעט-תואר שני ומיקרופון ביד. הגבס האלקטרוני של הליכוד חושב שוויצמן היה צריך להנהיג את המפלגה ויודע: "אני הולך על הגבול".

מאת יצחק בן-חורין צילם: בני גלור

מאיר שטרית עזר יבנה בפברואר '86, מחפש לעצמו מאיר שטרית ג'וב אבל 15 חודשים בלי תפקיד ביצועי, זה הזמן וזמן למי שהרגל לשלום כעניינים לבנות פרויקטים ולקבל צלישים על הדרך בה העלה את העיירה שכונת-האל שלו על המפה. נכון שהוא חי וחבר ועוד הבססים של הכנסת, וגם ירד המועצה לתכנון חברתי-במשור. ראש הממשלה, אבל עובדה היא שיש לו מספיק זמן להשלים בימים אלה תואר שני במדע המדינה באוניברסיטת בראילן ולהקדיש סעות למחשב המקינטוש הביתי שלו.

מדוע פרש שטרית מראשות עיריית יבנה שטרית? יש לי חזק של 15 שנה כראש עיר. אני ראש העיר והחוקי ביותר בחדות, הפכתי את יבנה לעיר וברגע שהשלטתי את המשימה - נתתי הוראות לסגני. אני חש היום כלמי המדינה אותה תחושה שחשתי כלפי יבנה, כשהלכנו למדד הצעירים ולקחנו את ההנהגה. טיפלטנו בבעיות של איכות חיים, חברה, שהעלו את יבנה על המפה. יש לי הרע והנסיון לטפל בזה גם במישור הלאומי.

בשמה מתרועעות גם שמורות מסוג אחר. כאילו נאלץ מאיר שטרית לעצוב בגלל אי סדרים במערכת המקומית. שטרית מניב לשאלה, שלא בדרך, בצורה נוספת "כולשיט, לזקק אומר ומסביר" עם הרבילות אני לא יכול להתמודד. כך תוכנית שאין לה אחת, עובדי מערכת בספית פיננלית לרונגמא. הכל שפיר, מה קרה אחר מעובדי שיקום חשבונו כשל ואני מנתי למשטרה ופירותי אותה. זה מה שהיה החלטתי שאני פורש כשיבנה תהיה עיר. מועד הפרישה נבע גם מרצון שלי לתת הוראות והגנה לסגני, שהלך איתי לאורך כל הדרך, להתארגן ולהכין עצמו שנתיים במפקד, כדי שיהיה לו יתרון על מתחירי-לשראת הבחירות הבאות.

יכול להיות שמשא ארנס, האיש החזק היום בחדות, סירר לו ג'וב. את זה יהיה אפשר לרעור בתוך כמה ימים. מאיר שטרית שחלם להיות שר החינוך בממשלת ישראל הוא, נכון לעכשיו, מועמד לתפקיד גזבר הסוכנות. תוכן ש-15 שנה לאחר שכבשו אלמוני הוא חולל מהפכה ביבנה - עומר שטרית לנחות בלל ליבו של המימטר והחור, שטרית, בן 39, וחליפה כהה, חולצת פסים, עניבה מתנורר בווילה רבי-מפלסית, מצוידת בכל חידושי האלקטרוניקה והחומות, (מחשב, מיקרודגל, מרדכי-כלים) - בה הוא מרכה לארח עורכים ועיתונאים בכירים - רחוק מאותו מהפכן צעיר יוצא המחוזים של יבנה.

שטרית: "אני גאה בווילה שלי. שכנעתי 2000 משפחות לבנות וילה ביבנה, או מדוע שאני לא אבנות הייתי אחר. הראשונים שקנו מגורים כל תושבי יבנה יכול היה לבנות וילה במחיר הייתי שלו, והשילוב של איכות חיים וחינוך טוב הביא את המהפכה. בי-1968 היינו באוניברסיטה שני סטודנטים ראשונים מיבנה, מצאתי מחסמים האגשים בעיירות החינוך היו מגורים בעצמם, הייתי הבן הצעיר מתוך חשעה בנים ומענקתי באו עשרות בני אדם שלמדו באוניברסיטה אחר מהם משלים לימודי רשאה ואחר טיים קרב היה לי אלוהר לחוכית לעצמי שאני מסוגל. לעצמי ולאתרים. מגיל 12 עברתי במדעים לממן את הלימודים שלי. הורי היו כמעט אנאלפביתים, אך טעם לא יכלו לסייע לי. סבלתי מזה אובדן ורכים. הם רצו שגורלי יהיה שונה משל הורא. אני תרם לי את המוטיבציה להצליח". תוכן שמאיר שטרית יהיה המדיר הראשון שחזרו לצמרת האשכנזית של הסוכנות הישראלית. הוא ימשיך צמרת הכוללת את ירד, חבר הנאמנים מגיל קטן, ירד והנהלה (המשקל נעמוד הבא).

מאיר שטרית

מאז אתה מציע
מאז אתה מציע

(המשך מדעמוד הקודם)
שמחה רייניץ והמנכ"ל גרעון ויתקון. שטריי, טרין רדך לאוניברסיטה ולקצונה בצוהל (ברדנת סרן) אומר "אני לא מתבייש במוצאי ולא עושה מה דגל". את רמת הירק של מאיר שטריי באנגליה את ההשכלה שלו אין צורך להעמיד במבחן. בטן משועשע הוא אומר: "למולי אני דובר אנגלית טובה ובעל השכלה ואף אחד לא יוכל לומר עלי שבחתי בגלל שגולותי במוסק. אם יש ביטוי אמיתי להתגבשות ישראל אחת - זו יכולתי, יצא ישראל השניה, שגרל בפחון, להשתלב בסוכנות. זו ביטוי לאינטגרציה".

עניין זה יקרה לו שם. הטיסות האינסופיות, התחלת לטוויסות של מלונות פאר, השליטה בתקציב של 400 מיליון דולר, המיליון הנהגות על גורל העם היהודי - יכולות לשכש את מנגנוני התנהגות של כל מהפכן. שטריי אומר - והדברים נשמעים לא קשולים את הרגלים שלי. גם ביבנה לא קיבלתי כל דבר כחורה מסיני. לא פעם ביקרתי את הסוכנות ובחריפות. אני מוכן ללכת לסוכנות כי נוצרה הורמנט ליצור שינויים מרחיקי לכת. לשינויים אני מוכנה. הדימוי של הסוכנות הוא שלילי ביותר. שטריי אומר את מה שיש לו לומר. מעניין מה חושב חבר הנאמנים של הסוכנות על המשפט הבא "אין קשר בין ישראל המצוי לבין הסוכנות. לפעמים הוא לא יודע מה זה. הקשר בין יהודי העולם לבין ישראל הוא בכסף בלבד. מרביתם על עליה כשאף אחד לא חושב באמת לעלות. צריך להפסיק את המשחק הזה. אני לא מבין מה התענון להביא עולים כשעל כל עולה שני ישראלים יורדים. צריך לשנות כוונת פעולה ולנסות ליצור בארץ איכות חיים מיוחדת שיכולה לגרום לכך שיהודים מכל העולם ירצו לגור כאן וישראלים לא יעזבו".

מה אתה מציע?
"מערכת החינוך הישראלית - קסטורופה. אי אפשר בארבע שעות ביום, לא לתת ואפילו לא ללמד. מי שמשלים את המחקר הזה הוא בעיקר האוכלוסיה החלשה. הסוכנות צריכה להרחיב את החינוך הכללי פורמלי. למי גישה? זה נכון לעשות גם מתוך ראייה בשותפות. - חינוך צריך לא לטג בשחור. חינוך האיכותי שלנו שאנחנו שוקים אותו באופן מתמיד מאז קום המדינה, את התהליך הזה צריך להפסיק".

"אם יש ביטוי אמיתי להתגבשות ישראל אחת - יכולתי, יצא ישראל השניה, שגרל בפחון, להשתלב בסוכנות. זה ביטוי לאינטגרציה"

את הבסיס יקח, בין השאר, על ידי צמצום מערך השליחים של ישראל בחו"ל. שטריי אומר: "לצמצם בדרבה". הוא לא אומר "לבטל". ומה יהיה על היהודים שירצו לעלות? יהודים בארצות המפותחות יורעים את הדרך לשגירות ישראל והם מסוגלים להגיש בקשה בכוח. הסוכנות צריכה לעסוק במבצע חילוני של יורדים שאינם יכולים לצאת - מבצע משל יחורי ודסה. סרייה אם יגיע גל של עליה גדולה - זה חקירה של הסוכנות. להמשיך לקיים מערכת ענקית מתוך שיגרה - אני לא רואה את התועלת שבבדי. משימות עם מגדל קפלן חבטני שהצוות הזה חולל לשינויים ולוח אני מוכנה מזה. שטריי יתחד טוב עם קפלן וקע רייניץ. אחרי הכל, מעולם לא היה אי-הבנות. אנשים של חרות לא גל על. חרות? רובינוסקי רצה לשנות את יבנה שהיתה בחולות שנות השבעים, עירית נידחת. לא יהיה חבל פלגות העבודה, מכחיש שטריי: עיר

"הקשר בין יהודי העולם הוא בכסף בלבד. מרביתם על עליה כשאף אחד לא חושב באמת לעלות. אני לא מבין מה התענון להביא עולים כשעל כל עולה שני ישראלים יורדים"

שמורה. "כשרצו לרוץ ביבנה, קטצו צעירים, הצבתי שני תנאים: שנוצרו בשם סמלית שתקבל את התנאים שלי לביצוע שינויים. מכללת העבודה רחנה את התנאים על הסף. אמרו לנו ללכת הביתה. הלכנו לחרות. יצחק שמיר שהיה אז י"ר מכללת הארנון, נתן לי לעשות מה שאני מבין".

לוחית היה אז בקשר מנכ"ל שטריי רץ בראש הליכוד והשיג המדינה מתוך 11 מנדטים. אחרי 13 שנה בראשות העירייה בת 5000 נפש, אותה הפך לעיר בת יותר משתי רבבות תושבים, המפטר שטריי. עכשיו הוא מוכן להפטר גם מהמנדט ולהתמסר לעבודה בסוכנות, "מתאי שהמדינה של חבר הנאמנים תחיה בהקדם. אם חבר הנאמנים יתכנס לקבל תשלום על מינוי גובר בתורש יוני, מדרשו שלא אספיק לזיכונם להתמודדות לכנסת הבאה".

למאיר שטריי חשוב לדעת אם הוא יכול לפתוש מהמירון. המושב אל ליבם של חברי המרכז. באחרונה הוא עשה ערב בסניף נשר (60 משתתפים בתם עשרה חברים). נא חושבו כמה ערבים צריך ח"כ לבנות על פגישות עם אנשים ויום ולהכניס בהשקפות שאי אפשר לקיימן, כדי לחוק, אולי, את מעמדם בקרב 2100 חברים במרכז הקדם ווא נבחר במקום השלישי בשביעיה השניה. אם לא יבחר בגובר הסוכנות, הוא רואה עצמו מועמד לתפקיד שר (עם עריות למשרד החינוך) ולשם כך יויה עלי להתמודד בשביעיה הראשונה.

שטריי יודע שכולם מבטיחים לוכלם, אבל למרכז חוג נכנסים כמו לסיר של צוללן, מבלי לדעת איך יוצא ותבשיל. הכוכבן מהמרכז האחרון, גורמת חזקה מוגברת לח"כים ולשרים. מאיר שטריי למר שאת מרכז תנועת החרות אפשר ללכת מאחורי שיה כצביר. הוא עשה את זה, מרכז, באלגנטיות והצלחה להשתלט על מרכז שמוע וממלך, שהיה על סף פירוק. אבל ח"כ שטריי אינו שוכח את מה שידע כל ילד: שאת המרכז אפשר ללכת סביב שיר עם הסקסטים המוכרים של שני גזות והמקטב האהוב הוא המאגר. אם הוא שיר שם את מה שהוא חושב באמת, שלא לט המלל והדוד, הוא יגלה עד מהרה ששקל שלו לא כל כך רע לאנשים של חברי המרכז. ח"כ שטריי ישר סלי והם יסאיר אותו בתוך בינו לבין. משום מאיר שטריי את שירו של אריק איינשטיין "רוש" על העיר. רגל פה, רגל שם. את השיר חת לא ישמעו במרכז הבא. "אף אחד מהמלישיקים לא אמר את מה שהוא חושב באמת. במערכת ההתבטאות של פוליטיקאים, נכנסים הרבה שיקולים של מה כדאי לי ואיך זה יקוע על מעמדי במחירי וקשרות. ההתבטאות לשם תולשנות ודחת (המשך בעמוד 29)

פזשר לפסח

המחיר: 1,400 ש"ח
מערבת כושר שחיה וט מדרוך כושר מתקן כושר כושר ואיין המערכת ביוורשיות פועלת 10 חודשים ולריאטור כלל כל האביזרים תלויים וחבורת הדרכה מפורטת.

המחיר: 350 ש"ח
שדה של דברים תיקנים ותיקים. מתקנים - על גביהם ולא גלגלים עקרים בכל פא אור (גם לשימוש חיצו) במיוחד: החל מ- 350 ש"ח

המחיר: 295 ש"ח
כל השכלולים של אומני הכושר חסומים והמחיריים. שוטט מהירות, כוחן כיוון וסטי מלא תוססה גדול להפעיל חלק מד איך תוסיף המחיר: 295 ש"ח

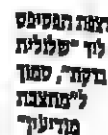
המחיר: 460 ש"ח
אומני חתירה מתקן אומני חתירה שילוב של קבוצת תלמידים קטנים מתקן ללעלים לכל יו גמר. מלא מתקן קטן ומלא המחיר: 460 ש"ח

המחיר: 154.88 ש"ח
5 תשלומים צמודי 5 כמות כושרים שטריי ובחירת הוויכוח המחיר: 154.88 ש"ח

קטלר - החזרה לכושר מכשירי כושר וספורט ביתיים

סוכנות בלעדית בישראל 052-544460, 545444, 542149 - צוות אנדרה הרצליה טל:

31. חזקת הבעלים

60. שמונה קילומטר מנתב"ג

[illegible]

פ' שמונה קילומטרים מותב"ג
 פ' שדות וצידים בשמש, כמו
 המלחם והצידים לא וארץ.
 לוחם לא של ירקוק, עם באר
 והמחנה והקבץ יין, מועטם קצת
 מועטם קצת והערך מחולקתם בש
 פ' שמש, בין הפון מקדורו הדמור
 פ' שדות וצידים, שאין אלא כ
 פ' שדות וצידים ומועטם מועטם.
 פ' שדות וצידים ומועטם מועטם, אלה
 פ' שדות וצידים ומועטם מועטם, אלה
 פ' שדות וצידים ומועטם מועטם, אלה
 פ' שדות וצידים ומועטם מועטם, אלה

הרחק מההמון הסוער

[illegible][illegible]

בואו לחגוג אתנו

נהדרים
ראשון לציון
מחלקת פנאי ופנאי

דירת חדש 140 מ"ר 150 מ"ר
החלה השלמת קונסטיטוציה כחצי תרשימי
5 חדשים 170 מ"ר בניין על מושב
בואו לבקר באתר הבניה
במשך 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826,

החברה
6 חדרים 170
בואו לבקר
במים א.ב.ה.י.
במים כ.ר.ש.ע.
ומשכח 14.00-
טלפון באתר 5556

תורה

רמת השרון
רחוב ההגנה (פנינת שד)
מחוז 3
400

מחנה 3 דורות אחרונות
פרטים גם במשרד המכירות
גז הרחילה, רחוב יהודה הנשיא
סל: 082-674617

הנחה 16.0%

רח' בית
רח' בית

הנחה 5%
הנחה 16.00%
סל: 74517
רח' בית שמש, 1
דורות גב

KNO-700

15

15

בית-ים

5% הנחה
בכניסה מוקדמת אצל המדריך
דירת בחדר 4 חדרים

15 שנות בניה
חדשים

בית טוב'אביג'טאב!

מיסודם של חברת לישראל ואשטרום

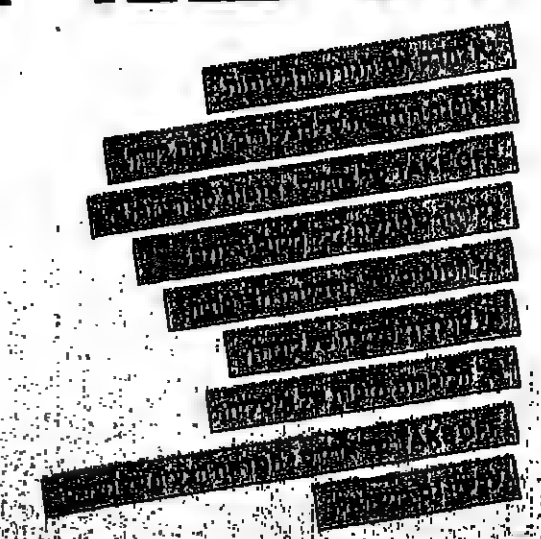
אלרם - משרד ראשי - שד' רוטשילד 133 ת"א (ליד כיכר הבימה) טל. 03-203341
פתוח בימים א'-ה' 8.30-18.00 ו' 8.30-13.00

TAKOIT

adidas

אדידס ממריאה
אל שמי האופנה

adidas

סגור סגור סגור

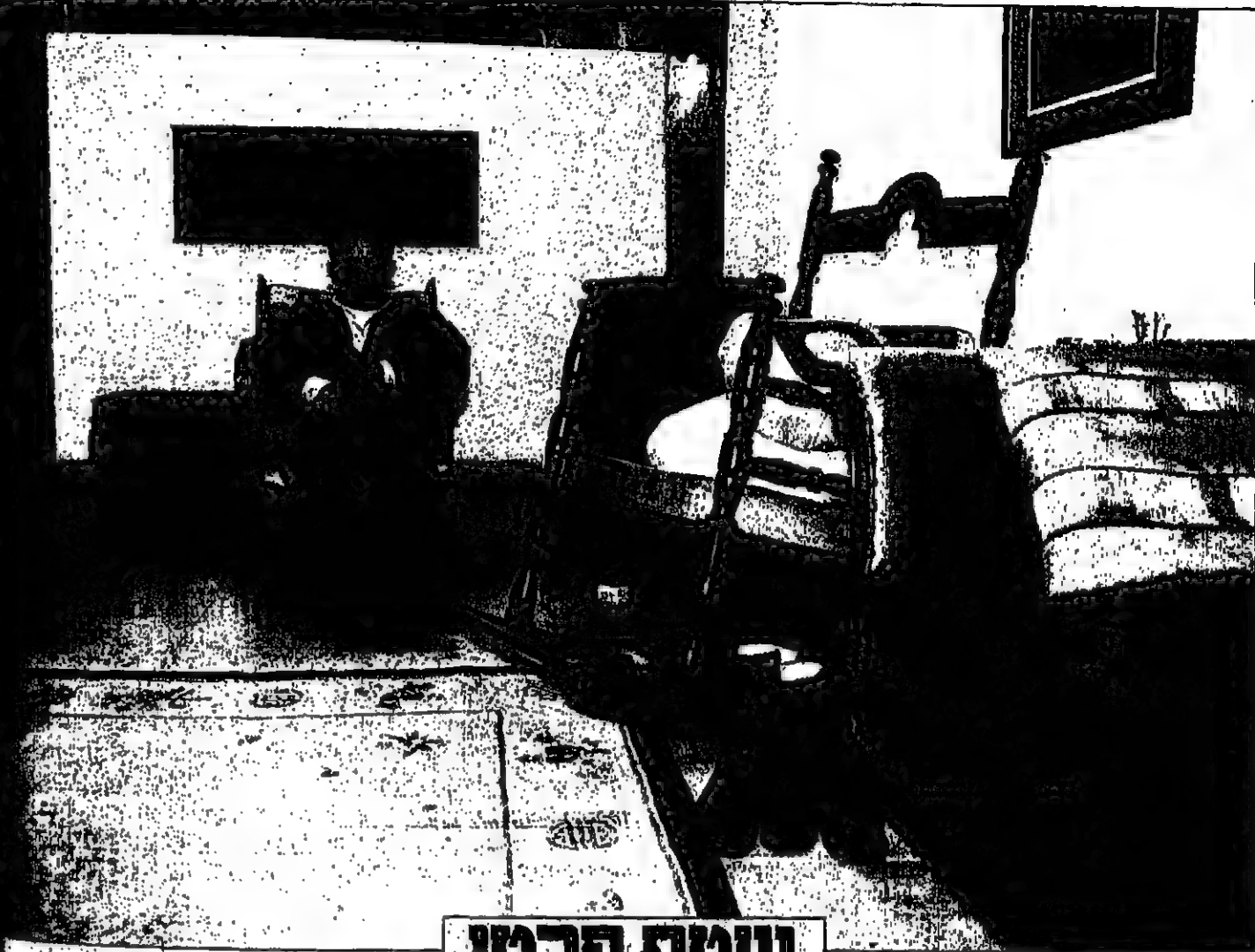
1. כרמל אמרלד רזולונג פרמיירקור, הציג בשנת 1986
2. מונקול אמרלד רזולונג הציג בשנת 1987
3. גולן אמרלד רזולונג הציג בשנת 1987
4. אלינע אמרלד רזולונג הציג בשנת 1986
5. ברנא מסטרו אמרלד רזולונג בשנת 1987
6. כרמל אמרלד רזולונג הציג בשנת 1987
7. ברון אמרלד רזולונג הציג בשנת 1987
8. מונקול גולס סמיט לירוב הציג בשנת 1986
9. אשטקורל אמרלד רזולונג הציג בשנת 1988

ישראל עשהאל
סופהוט 35

ת"א, מכר המדינה 22.
י"ת, הסוד 2, הרמט"ח, חיפה, מלווה 12, הסמל

פריסה של טנקים מרגשת אותי

שטות פרטי

אלוף (מיל.) משה מלך

מגילת רמאל

בן 61, יליד עין גנים, בוגר וימנות

אחד העם, ב"ר בן 13 הצטרף

לחזית, בן 16 עבר לחולל במלחמה

השחרור השמחה בין השאר

כגיבש אילת וקדחת משמר העמק

ומשמר הירדן, בוגר אוניברסיטת

ת"א בבלקל והספנות, חיה במקד

חטיבה, במקד אגודה, במקד וייסוד

השרון ומקד ב"ר, משחרור

1980, עמד בהמשך קבוצת מבנה

ומקד ואת כ"פמטטיקה וטומ

בבון, בן חבלון, חיה, אב לארבעה

בן לשבעה, בן חבלון

שכמו במלחמת הגרילה - גם סה כל אחד נאבק

עבר נחלתו האישית ולא למכנת העניין, אני יודע

שבאותו רגע יש המימוש "אתה אמרת" אבל מסת

חיים יש לך הרגשה שלא רק לילכת אלא גם

ותלכלכלת, ואני תמיד נוכח מה שמעמתי בבעיותי

בזילינג שצייט את אביו ואמר - כשאתה לובש חול

לכן, בין אם אתה אשה או רוש, ומתחבב או נאבק

מקד ארומה - לא תצא יותר לבן, במאבקם חלול

אין תעלה, רק לבלות.

העברה של השנים בשארית בעל משק אישית

לי למעול יותר טוב גם בשטחים אחרים, אולי מסת

שחקלאות מעצב גם את מלגת השירים והשטות

שלא, ונתנת ציכונים מסויים לחתונות, כניחל בנא

אורח יש המון אכזבות, תסכולים, מאבקים

ופעולות, רגשות שחיים, לחש את הארמה זה למל

את המצבים, להכניס הכל לפרופורציות יותר נכונה

אחל עם עצמי, כעצמי, ואז רבים מסתדרים, אולי

לא חל לי, משק חיי מפתח בית מלאכה, אולי שיה

רדטים, משה שאתה מייצר במו ידך, בלי צורך

אחרים.

"אולי אקים חווה לגידול סוסים, לא

מגיטאטורים, גם לא סוסי פוני

בשבילי, סוס צריך להיות בגובה

אדם ועץ צריך להיות עץ, לא

בעלמום מני שכיפס אותי, וכלב

צריך להיות זאב או דוברמן"

מה מבין אותך יש בי הערובת של שחצנות ועוזה, מצד אחד, אני גאווה גדול, מצד שני,

למעשה זה מצד איתי.

מה מעורר את בטחונך כשאני לא יודע איפה הצפון, בשבילי זה נורא.

מה דוחף אותך הצורך להשאיר עקבות.

מה מרגש אותך פריסה של טנקים, נוף יפה, אשה יפה, זריחה יפה.

מה מעליב אותך כשמוללים בי.

מה מקומם אותך צבעות וחולשה.

מה מוציא אותך מהכללים כשלא עושים מה שאני רוצה.

מה משעם אותך בולשיט, קשקושי נפש של ימי נפש.

מה אתה מתעבד כישור, כלכוד, חוסר יעילות, אי סדר וביווקרטיה.

מה לא מוסרי בעיניך מדיניות ושימוש בשורה.

מה התאבלה הגדולה שלך שיקום גייסות השריון לאחר מלחמת יום הכיפורים.

נאחז מצד אתה אורב לחיזתו כשאני מביל את המצב.

נחמ אתה אורב לגעוז נכבדים שלי, באדמה, בעץ.

על מי צד לך על אנשים שלא לוקחים את נורלם בידים.

את מי אתה מכבדד אנשים בעלי עקרונות שחיים לפי עקרונותיהם, ואפילו אם אני אלה

תפסות שאני דבק בהם.

למי אתה בוז למדענים ולשקדנים.

למי אתה מתקנא באנשים פחות פשוניים, יותר אמיצים, יותר חכמים ממני.

למי חיות רוצה להחזיקו סטירה לחיו סטירה לא, אבל יש המון כאלה שהייתי רוצה לחת

לפ מוסק.

מה מחזיר אותך אצל אנשים כשאני יודע שהם עלולים להשמש באמצעים שאני לא

עם להשמש בהם.

על מה בחירות אישיות, במי רחית בוחר כנציג ציפוס כמו ב.ב. בעל 60.

אתה אדם חזקו במהו את חושב שאני אדם בעל עקרונות שמנסה לדעת, אני עקשן ויודע

עמי להשיג משהו צריך לעבוד קשה, שום דבר בחיי לא בא לי בקלות.

מה אתה נאחז בקרבות קשים שלחחתי בהם חלק, בחייל וכמפקד, התקפת הנגד של

האמת שלי ביום כיפור, למשל, שהייתי ביו "בני המושבים" שנועדו להגדלת ב.ב. וחלבו

בשנות הרס, לחיות ולחזקו במושב עולים, פעם החזה התרחב מגאוה על שאני ישראלי.

חום פחות.

את אישיות אתה מעריך במיוחדו ב"גדיון ויולוס קיסר.

מהו גיבור ילדותך חבי אדנו השומר, אברהם שמיר, חוקי וקמיטו הטורק וגיבור ספר

על חלל.

מהו נכדו חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

מה השתנות במשך השנים בחינת דרכי עשיתי בדברים בעצמי, היום אני מנוט עשייה

על אחרים, יש השנים מתרגלים שהכל נעשה כראונו, וזה משנה את האופי והתנהגות.

מה חלום הישראלי שלך שישאל תהיה מדינה של 6 מיליון יהודים יצרניים המיימנים

על עמם.

מהו חלום

מהו חלום חילות החזק שלך אבי מרכיב עצים במשחל ואני, אולי בו שלוש, חולל

שמי וזוא אפר - מוישלה, כשחחתי גדול חששון בדברים של חציבור, לא בדברים

על, וזוא חששון בדברים יותר מעניינים וחשובים.

בר היטי "רן" - ניר צבי

חינם !!! ללא הגרלה !!!

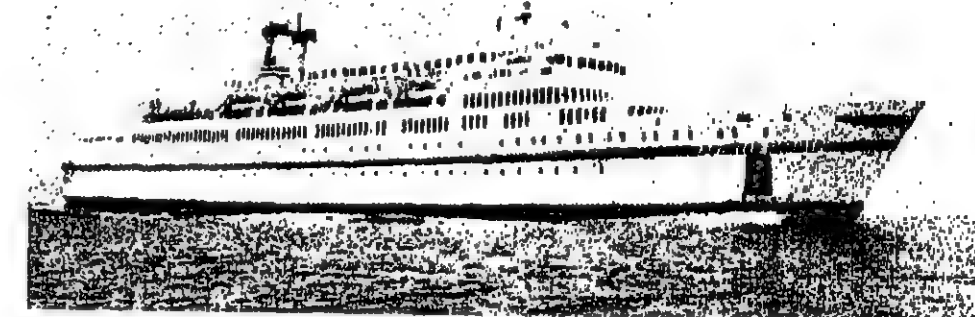
שייט באוניית הפאר פרינססה

(מיום חמישי עד יום ראשון - כולל 3 ארוחות ביום)

כולל סיור מאורגן באוטובוס.

באוניה קזינו מפואר, מופעים, חנויות פטורות ממכס ועוד...

המכירה במפעל בני-צבי
בשבתות
20.00-11.00
יום א'-ה' 18.00-9.00
יום ו' 13.00-9.00
חוויה בשבע

לכל הקונה:

מזרן זוגי סילי פוסטרופדי

או מיטת בסיס זוגית סילי פוסטרופדי.

או פינת אוכל מעץ (שולחן הגדלה + 6 כסאות).

או מערכת ישיבה לסלון (ספה תלת מושבית, ספה דו מושבית וכורסא).

או ספת נוער כפולה עם מזרן קפיצים.

או חדר ילדים מושלם.

או חדר שינה מושלם.

או מערכת רהיטי גן מפלסטיק (שולחן אביב + 6 כסאות 5 מצבים

עם ריפודים + שימושיות שוודית)

ועוד...

מתנות לכל קונה המביא מודעה זו*

(רדיו טיימס, מצנמים, רדיו שעון, מחשבי כיס,

מגהצים, סירי טיגון חשמליים, שואבי אבק ועוד...)

ל-200 תקווים
הראשונים
מזרונים באספקה
מיוחדת**

מזרן ממע"מ לעולים חדשים.
* בחינם לטובת הקנייה מינימום 300 ש"ח.
* במזרונות הקיימות במלאי.
אפשרות ל-12 תשלומים באמצעות ויזת ערף וישראל גמיש.

חב' רן ניר צבי (כולל צריף) 08-229546

מזרן זוגי סילי פוסטרופדי
ספות ומיטות נוער, שולחנות
כתיבה, כסאות תלמיד
מסורבים, חרדי שיש וארונות
קיר, שולחנות וכסאות למיטות
אוכל ולמטבחיים, יחידות
לסטראו טלוויזיה ודוא, סלונים
ושולחנות סלונים, כיסאות
טלוויזיה, מנורות וספריה רחב
מבחר, וחדרי מרחצאות וכו' ועוד...

שיכורים

משהו:

פרס החליט לעשות מארב פרלמנטרי לעצמו כדי להבטיח
את עצמו אם פתאום הוא יחליט על הקדמת בחירות ביעד
לרצונו.

מולנו פלשתינים ברימיני

אצלם את האבתם לעצמם. הם מחזיקים ברוח עצומה שעליה כתובת:
כולנו פלשתינים ברוח המעלה כי הרהורים בינוניים.
בתוך האולם ממשיכים הדינאים, ופתאום מישור אומרי יש כאן כאלום
פלשתיני.

פלשתיניות אני תוהה, שמח על התרחבות קהל אגודות הידידות
איטליה-ישראל. ובאמת, אני רואה שלוש בחורות איטלקיות עטויות
כספיה, סמל האלימות, עומדות בפנינו האולם. מיהרתי שמה והוספתי יד
לאחת מהן.

שאלה שלעולם לא אצליח לענות עליה היא: "למי אתה לא מוכן
ללחץ יד?" מי אני?

בעוד ירידנו זו כוז שאלתי "את נגד הכינוס הזה?" כן, היא ענתה לי.
החלטתי לספר לה משהו מן האמת. "אני ערבי", אמרתי לה. עיניה
נותרו, ברק ניצת בהן, ונכונות להסכים לכל מה שאני עתיד להגיד.
אותו סטראוסים המסופת לאתרונם בעיתונות הישראלית, כאילו כל
ערבי הוא מלאך, קיים כנראה גם ברימיני. (באמת, איך זה שלא ייתכן
בשום אופן שתקראו אי פעם כתבת ריוקן על ערבי אירופי, או על ערבי
שהוא סתם חתיכת חרא. איך זה שכל הכתבות על ערבים מלוקקות
כליך שאחרי קריאתן תובה לשונות כוס מים - מעורף מתיקות?)

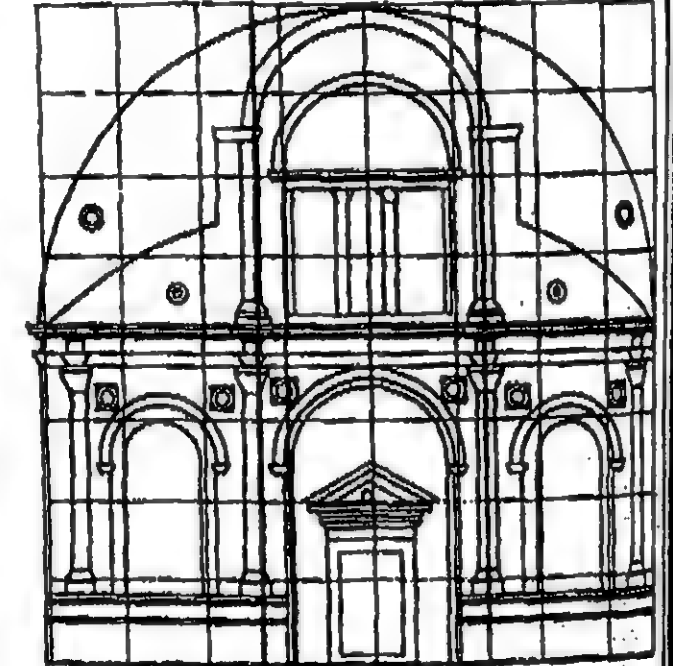
"אני ערבי", אמרתי לה אם כן, מנצל את הקישור האופנתי לטובתי,
ומוכיח "גולדתי" בטרופולי בליביה, אבי גולד בירושלים, וסבי גם,
וסביסבי וכן הלאה עד כמה שזכרונות משפחתי רשומים. והיא מהנהגת
באחדת ובחורדות גורמים והולכים, ואו הוספתי לה אח הפרט האחרון,
הדה שלי "אבל אני גם יהודי".

היא נבהלה. לא ממני כי אם מעצמה. "אן, אנחנו לא נגד יהודים",
נועקה, מצוקתה ניכרת היטב על פניה.

משכתי בכתפי, והלכתי. מרגיש קצת רשע. מה אני רוצה ממנה,
מסכנה מה סיככתי אותה? היא סתם רצתה להיות שמאלנית ולהרגיש
חכמה בלי לאמץ את המוח יותר מדי. מה ככה אני דורש מבחורה תמימה
מרימיני היא בטח מאמינה שהפלשתינים הם עם ללא מולדת.

מה כבר אפשר לרע? עלינו מרימיני מה יודעים אנחנו על רימיני?
פליגי גולד שם, והשליט שהעלה את העיר לגדולה בימי הרנסאנס -
ויגיסמוגור מאלסטסה - היה טיפוס שנתן לאנוס את בנותיו וגם את
הבעלים של בנותיו.

ידעתי לא. או מאיפה שהיא תרע עלינו יכול להיות שהיא מאמינה
שכל מה שהפלשתינים רוצים זה מדינה. יכול להיות שהיא חושבת
שישראל היא אימפריה בליכר גדולה שאנחנו יכולים לחלק מולדות לכל
מיני עמים עצבניים. יכול אפילו להיות שהיא חשבת שהיהודים בישראל
הם פולשים מאירופה. רימיני, נג.

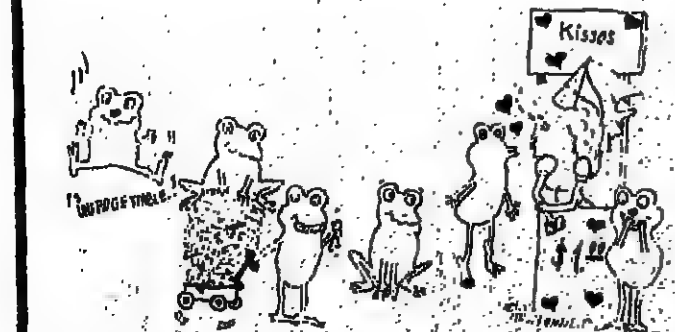
מי ירימיני כדי להשתתף בכנס אגודות ידידות איטליה-ישראל. 25
במה כלה קיימת באיטליה, בערים שונות, ידידים. ביניהם אנשים
מסורבים האוהבים אותנו עיר ומעונות, וביניהם האוהבים תוך שיעור
ל על המתינות. המשתתפים רבו לאתרונם. הצילומים החששיים
התחילים בסיטונותו באיץ גרמו לשעלת קשה בעולם.

כל אולם הצגות, מעבר לשוטרים חמושים, עומרים כמה עשרות
אנשים שאלונים וצועקים ברעקלים את שינאדם אלינו, מה שמגביר

מנת השלולית

לשולית ש הגיע מכתב מיטבת ושרה לב, ובאמת מוגזם עד כמה
עליו נסחל הוא קטן.
"לדעתך, ון כתבתך, "קיבלנו מתנה מתכרים שחזרו לארץ והשאירו
עמו כלי-לעצמנו בני-רגלי. הכוס שקיבלנו מתנה מצאת חן בעינינו
מאד, והאשרה קעליה - עוד יותר."
מאד ידבר, שנת לפני החזרה לשולית האמיתית (והאחרת)
שרית ורפפת לב, ניר-צבי

הוא מביא שתי חתישות מן הספל, ומעלי הבועבות
א מנאלי את הנסיד הנפלא שלי, אבל עשיתי הרבה
ועדעם למאשרים.

ורשו נא לי, שרית וטבת, הערה קטנה בצפורה. אין לכן מושג כמה
צפורה מגיעים לשולית לא כדי להפוך לנסיכים, אלא רק כדי להשיג
קופת אושר מנסיכה.

אני צו'אק

העולם על-פי דורון מזר

העולם על-פי דורון מזר

עכשיו, הוא אומר, אני בשל להצלחה. מפרגן לכל העולם, גר אצל ההורים, בחדר מלא ורוד עם אחותו, קורע את הכבישים במרצדס שלו ואת עור התוף של השכנים בטייפ ענק. אחרי שנים בפאריס וכמעט-הצלחות נוסח אירוויזיון שחמקו בין האצבעות, הוא יפוזר לך על נימי הנפש "כמו שאת", והפעם מהמרים המומחים שהוא גם יצליח להמית אותך באמת. דורון מזר, זמר, מבסוט מעצמו.

מאת תלמה אדמון צילם: בני גלזר

"אני לא יכול להגיד לך למה אני אהב שיר, כמו שאני לא יכול להגיד למה אני אהב אשה. אשה בשבילי היא כמו שיר. או שדיא עושה לך משהו, או שלא"

ע ל הבנה עומד יוסי ברק, בדרן-חסיין. הוא עושה שמיד ורבי'ן וספירא ואלמוז'ני. מעלי'ן חלוי אשר גורי ניירות כסף צבעוניים. מולו - קהל אורחים עובדי צד'ל, נהני מובילים. הם מגחכים מעל לשאריות הארוחה שפילו, מסכים אליין ראש, בתנוחה הבפוית על קהל סוער. בשולי אולם חדר האוכל, בסיס תובלה רדומי, יש לברק צופה נלהב אחר, רדוף, קשקש. דורון מזר, זמר, יושב כפה מוחה, נסון לצדק. הוא נהנה מברק כמו ילד. כבר ארבע פעמים ראה אותו על הכמה באירועים משותפים, והוא ממשיך לצחוק מהברירות בתענוג משוחזר. ראשון למחוא כף, הוא טראג "סראבי".

החיים, לפי מזר, הם עניין חסר ראגה, משוט, לרוב נעים. ההנאה הגלויה שבה הוא מתמסר למופע של אמן אחר, אופיינית לבחור לא מגופה במידה יוצאת דופן. הנינונים הדעננים שלו נובעים מאיסיות חסרת סיבוכים מיותרים. במחיצתו מוטרכת באורח הרפעי, ומוחזק, התאוריה הגלולה כאילו העיניו הוא מרכיב נחץ באישיותו של אמן. מזר, על סף הבקעת קריירה של ומראמצע-הדרך, יכול לפרגן בקלות לכל סולגה.

גם לאדם שניהם מטופחים בדי' שלמה צה, מפיס, שניהם צעירים, ימים, טעוני אפיל להמונים. אדם כבר עשה את זה. חדר המדרגות המוביל למשרד של צה מרוח בכתובות צועקת אהבה ליפיון הצרתי. בכל קומה, עד לדלת של המפיס, חולף ורודן על פני הכוחות: "ארם חססי" המטריף, היום אראא אותך, אידיס מירושלים" מזר. לא מסיט את המבט, לא חולח מזה. כיד שלו הוא אוחז שקלת תקליטים שריוקנו המוחטב של אדם מבריק עליה. "אני שמת בשביל אדם", הוא אומר. "אני אוהב לראות הצלחה של אדם. אף פעם לא קנאתי באף אדם".

ובאמר שחיו לו סיבות לקנא: הרי ההצלחה המקת ממנו כמה פעמים, וחמיד לירייו של מישור אחר. ב'84 חזר אחרי השנים הצרותיות שלו, עם להיט: בסוט בביס. "אני חוזר הביתה". רגע לפני שהשיר יצא לרדיו, הקליט אותו בני אלבום ב'85 בסט לאטליה לקנות חליפה לסיס-ארוויזיון. השיר היה שלו, "ההיכלות". אז הניע לו לשיר את "עולה" במסגרת מזר ואלף ליהודה טלית, וניע למקום הששי בלחצות ויהוה מן נסע לאירופה. ב'86 זה היה בסוט. שמוז ייצג את ישראל במסריבניה. "בלליקה" גשמע כמו כריסטי בסוט להצלחה. הכריסטי נסער לבסוף לירי חגער מוסי גלעדי ושיר צריאל "עד חילום". אומי מזר, "אני לא מבין איך זה קרה".

אחיה מירי'ן וכליל לא. רק אני הייתי אדם. בחיזיון הזה, כביאן-שלא הייתי מוכן עניין להצלחה. כל החיים שלי יצליחתי תמיד מה

יש חדש ב"כל גיל". קו עיצובי חדש לחזרי ילדים ונוער: "הקו הלבן" - חזרי ילדים בסגנון חלומי, ויהיה בעיצוב מרהיב ובצבע לכן מהחז המבליט את מרקם העץ באיכות הידועה של "כל גיל".
החיש כל גיל כבעצובים חדשניים ובאיכות קפדנית לילדים שאינם מתפשרים על יופי ולהורים שאינם מתפשרים על איכות. בכל גיל אתה מקבל יערץ צמוד, שרות אדיב ואספקה מהירה.

בכל יל אתה מקבל יצור צמח, שזוהו איב ואכזריות מוחלטת

**חדש!
ברחמי כל-גיל
"הקו הלבן"**

**וכמובן לבחירתכם
העיצוב הקלאסי המוכר
באורן טבעי של כל-גיל**

מהרהיטי כל גיל

[illegible]

**"כל החיים קיבלתי
תמיד מה שמגיע
לי בזמן שהגיע לי.
הכל הולך לי יותר
קל היום, אני לוקח
אחריות מלאה על
פספסי העבר"**

[illegible]

שבע שער הדמיון במקום בוחרת מלות ותיב
 "למשל" ראה את כל המרחיבים את
 האלה, ולא תצטרך לנסות לאחד מנה. לא בגלל
 מחסור בהעניין עצמי. הצעיר הזה טוב בעולם
 בתחושתו שדעיקתו את כל המרחיבים את
 אותו, הוא לא חבב האנשים הנחות שלו עמו
 שבע שער הדמיון במקום בוחרת מלות ותיב

אתה ככה משתדל לנקות בלב הנשי בשרי
נקיים... יכול להם ובל מים עד ערב/ רק אליה, רק
ידי רעבי, עד כמה שהיא באמת מתחנך לזה, אך
הם מתייחסים לזה כשאלה נגיש. בשאלה מתבקש
איר, אתה חשב על מישהו כמוסר?

אני אהב את הכלים של השירים הם מספרים
שודר אהב מארצות סביב וים התיכון, אני מתכוון
לכל מה שאני שר, עומר מאהריש זה אני אפילו לא
הרגעתי לך, למען אני אהב שיר. כמו שאני לא יכול
גידר למען אני אהב אשה אשה בשבילי היא כמו

באותם את השירה שלו. כל כך אשה/ כמה רבה את
בשנותיה: הבוח שבקל שלו יצא בעבר בגלל קשת
חמיר יותר הסמיכות בקל, וזה מלא היטב את חצי
התקליט, אבל חסרה יכולת הקישור, התעוררות.
במילים "יש לי חברים" במרכז המצב האמיתי

והטעם כי מקרי גבולות, מזה מור את השטחים
הרבים של קול, חשבת הבן הפסד. וה' יכל
לדבר בשרו של קול, לטקס, וצדק וטוב ויחלוק
ומעב' על המבצר וזה ארץ חסד כמו יצא
אשר לכלי יכל (מלכים ודא חסד ונשמת ונשמת
צדקת חסד של קול ומעב' על קול, ונשמת, ונשמת
רגע וזה וזה קרימה מזהל הקדוש של קול, ונשמת
אשר עשה לנשמתו וזה חסד של קול, ונשמת, ונשמת
אשר עשה וזה חסד ונשמת ונשמת ונשמת ונשמת
שזה אהבה את העסק של קול את הנשמת ונשמת
מלכים, יסא חסד עמר צדק קרימה חסד ונשמת
של,

והטעם כי מקרי גבולות, מזה מור את השטחים
הרבים של קול, חשבת הבן הפסד. וה' יכל
לדבר בשרו של קול, לטקס, וצדק וטוב ויחלוק
ומעב' על המבצר וזה ארץ חסד כמו יצא
אשר לכלי יכל (מלכים ודא חסד ונשמת ונשמת
צדקת חסד של קול ומעב' על קול, ונשמת, ונשמת
רגע וזה וזה קרימה מזהל הקדוש של קול, ונשמת
אשר עשה לנשמתו וזה חסד של קול, ונשמת, ונשמת
אשר עשה וזה חסד ונשמת ונשמת ונשמת ונשמת
שזה אהבה את העסק של קול את הנשמת ונשמת
מלכים, יסא חסד עמר צדק קרימה חסד ונשמת
של,

[illegible]

משפחות המיוחדות הזאת יש וחסד ברבים, חלקות תפקידים שצמחו בטבעיות. יש אמר חאן שיעה התיק בעיקר ענייני, ויש אמר ובאט שיעיהם שובות ואת אוחלת לשמרת רוקיהו, וכלומר מביאים את הנושא במשך הזמן, ולא שמת העיסוק הזה הולכים לישון. כבדתיים הוא אבא לפעמים לעזר ליד הקופה במסעדה, כדור מלל הוא לא מגיש לשולחנות, כר שמוסר קטן ומבטיח לקופה. שרלות את תחומים לשופטובו בעלון כסודם, מאוסר שולחן סלפליים מסר לומר מהו ימיו מחולקת.

ארבע וואט שנים נר גלר במקרה, ויש ימים שרדירתי עסוק עקדתי: הוא עסב בבעיות ארגון שמו ותמו במלון "יר", מדי אחרי השחרור מלהקת פיקוד ירום. השחרור בגרפת לא הנכה אחרי לוחם, שם תפישות את תחומיהם של קא, הוא חותפי עמלי.

**"אני מודה. כרגע גם אני
ממשתתף במשחק. לא בכל
הדוכרים אני מעיז להגיד את
מה שאני חושב"**

רקניו רגליים חספו רגליים ארוכות מאחוריו, ונצוצות העתירות, ראשית, כמעט נעו בשעור. שני בחור הליתח חסרה על גומו לשארת הארד, ונרא גראסא ארסאי גמור בתפוחים משם. אר מית, מכניתי סילוני. אר שר בחור על כאב אולחבה מערס מתוקה בחוככתי שלוויתו רפתית, והמריינת הבלוניינת מתפתקת ממבטא ור המור של אר חקיסט את המרייניט במראא חקיסט השליט עלו רתונצנוצני חתא

"הבית, הבית והמשפחה חסרו לי. לא ויתרתי
על כל אלה. לבסוף שם קריירה בלעדיהם. עכשיו צרפת
והיטליה הם חלק ממני, כמו ישראל. למעמים אני תולך
דיווח ורואה מישהו מוכר, ואני לא יודע לאן לשייך
דיווח. אולי הכרתי אותו בארצות. מתחת לשער

בחור עם פוטנציאל

[illegible]

பக்கம் 44

הוא לא חשב על זה

כדור הנפש

מאת אוריית הראל

ספר חדש. אפשר להסתכל עליו איך שרוצים: מסר פילוסופי עמוק, פסיכולוגיה בגרוש, מודיך באיך לאהוב: כחאום יום אחד קם דודו זי, עט, כיום סטודנט להנדסת אלקטרוניקה, ובאמצע שיחת-נפש עם אמא אומר "מליחה רגע", כורש לחדרו וכעבור רבע שעה שב עם ספר כתוב. "על כדורים גדולים וקטנים", חאוריה ביטם עמודים על מהות הקשרים בין בני-אדם. איך לא חשבו על זה קודם?

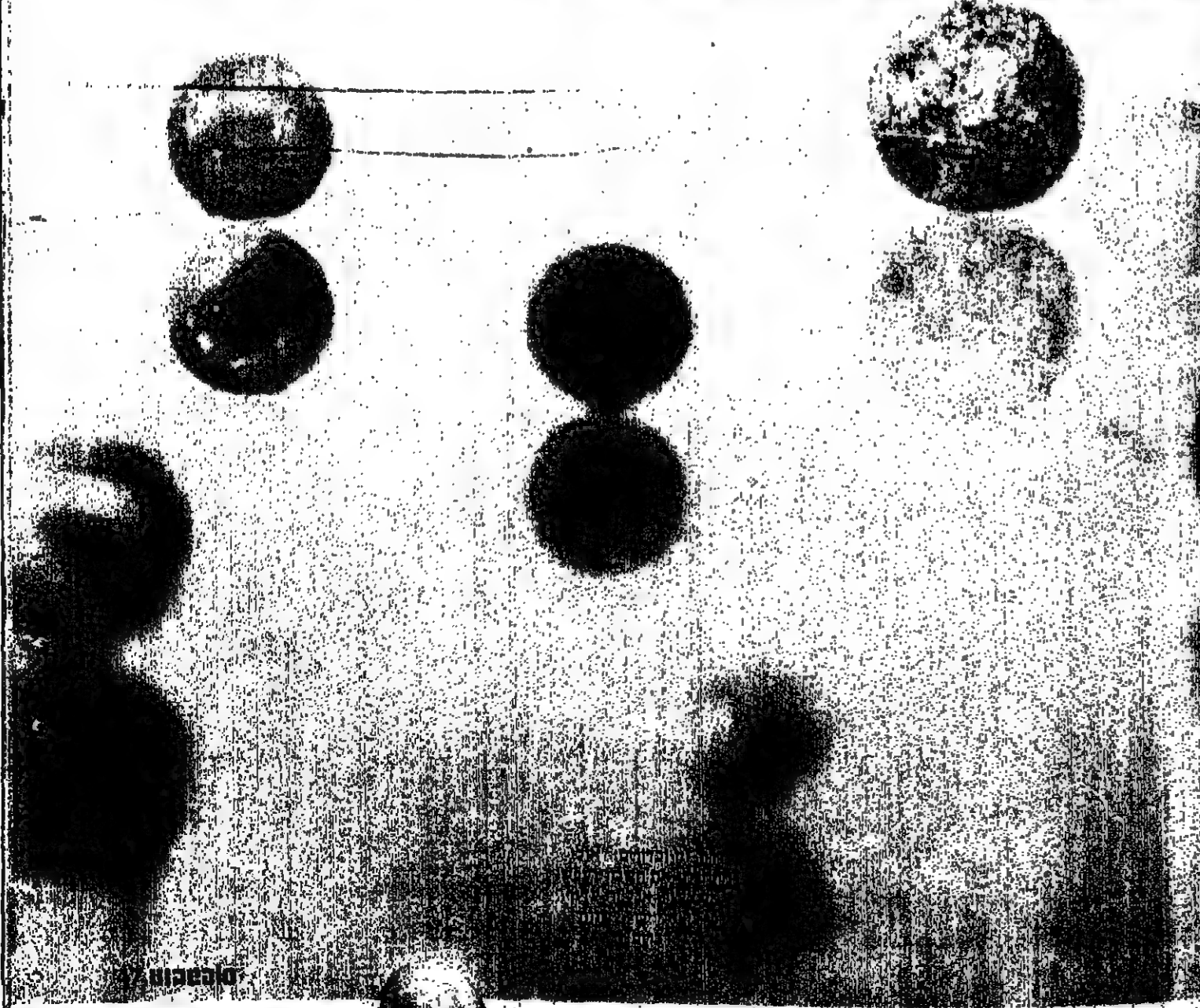
מתחשק לשאול שתי שאלות - איך לא חשבו על הפתרון הפשוט הזה קודם, ומה לטודנט להנדסת אלקטרוניקה ולספרי הניגים.
"כל אחד נולד, קליפה בצורת גוף, ובו רק שני דברים, שני כדורים: כדור קטן וכדור גדול... יש הרבה אנשים שחוששים לחת את הכדור הגדול שלהם. הם מפחדים לשחרר אותו לאוויר, כי אולי לא יחיה מי שיתן את הכדור שלו למלא את החלל.
אולי הכדור שלהם יפול ויתפץ, והם ישארו רק עם כדור קטן..."

בהתחלה הוא קצת ביישן. אדרייך הוא מספר שהוא חמיר כזה, בהתחלה. נראה יותר כמו דודו - (המשך בעמוד 53)

הוא מראה את מחלבת. הוא מעזיק את מה שכתב על דמים צבעוניים קטנטנים, כורך בקרטון כחום, כמו של מנקס-רייס קטנים, ונתנו לה.
אמא, שמנהלת סרגאוו הקשורות ביחסי אנוש, לוקחת את הספרון, קוראת ומראה לסטודנטים. רבים מהם מבקשים להעתיק או לצלם את הספרון, שחולך ומתמזג. ואז היא אומרת לעצמה ולדודו, למה שלא תפנה להוצאת ספרים עם הציורה הזו? עצה טובה, מתברר. בהוצאת "מסדה" כרכו את "על כדורים גדולים וקטנים" בתמלת ונתנו לנעמה גולומב לאייר את הסיפור ולמרות שגם דודו עצמו הגיש להם איורים. עכשיו כבר עובדים על תרגום הספר לאנגלית לקראת איזה יריד ספרים בינלאומי, ויש כבר מי שמדברים על הספר במגזנים של תופעה. עוד מעט כולנו נזכר בכדורים.

אפשר להסתכל על זה איך שרוצים. מסר פילוסופי עמוק, פסיכולוגיה בגרוש, פיסה של חוכמת חיים, מודיך איך לאהוב. כשקוראים את הכדורים

ל אמא עם הכדור הכי גדול, סבב מאדך מה תגיד דודו, זה לא קצת מחשיך, שכי חור בן 20 משיש את הספר שכתב - ועוד הספר הראשון - דווקא לאמא שלה כולו לצורך הדמיה, דודו זי משתנה לרגע בתשובה פנימיים אומה, "זה נכון, מבוגרים בדרך-כלל לא עשויים ספרים לאמא. אם הייתי כותב את הספר בערך 10 שנה -", וכאן נשפך לו הדין מוזיות הפה, "אם אז הייתי מקריש אותו לאמא שלי". אריפוס משייטת העיני שהוא ידע להעריך את אמא כדורים גדול וקטן, זה שתמיד שלנו זה ששייך לעולם זה אסון להפחד ממנו זה שחובה לתת לאחרים תאוריה שלמה על מהות הקשרים בין בריאט בעשורים עומדים עם איורים בשלושה צבעים, מאמם קם כדור, כאמצע שיחת הניגים עם אמא שלו, אומר לה "מליחה רגע", מורש לחדרו וכותב ברבע שעה ספר וחור לשיחה עם אמא. מה עשית, היא שאלה. סבביי משהו, היא עונה. תראת, היא מבקשת.

• הטוב ביותר • הטוב ביותר • הטוב ביותר • הטוב ביותר •

chicco

מוצרים לדור החדש.

השנים הראשונות בחייו של הילד הקובעות את התפתחותו של הילד לכישוריו.

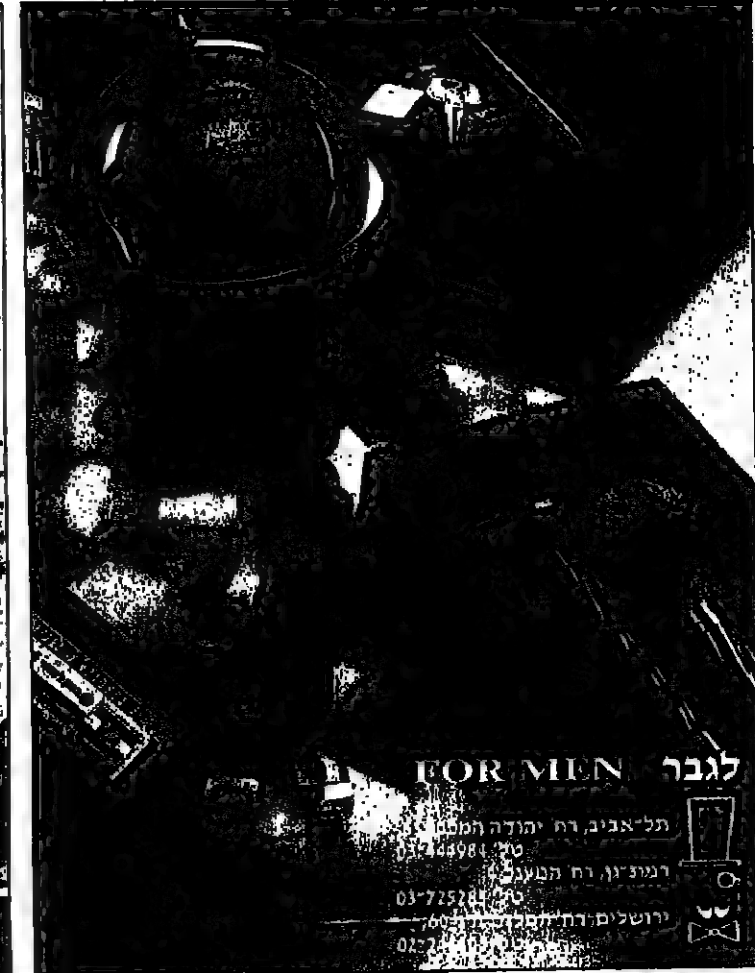
לכן כל האמהות מעניקות את מירב החום, האהבה והשקט לילדיהן. חברת צ'יקו האוטילקית מהווה אימפריה בתחום מוצרי הילד בכל העולם. ידועה בסובותה המעולים, הנוחים והיעילים לשימוש האם והתינוק.

קול המוצרים של צ'יקו מולד בקבוקים ומוצרים אמבטיית ועגלות. קוסמטיקה, העלה ומבחר עשיר ומיוחד של צעצועים מסקרנים ומפתחים המתחדשים בכל יום.

המתחדשים להתפתחות המדעית והטכנולוגית המתקדמת ביותר בעולם.

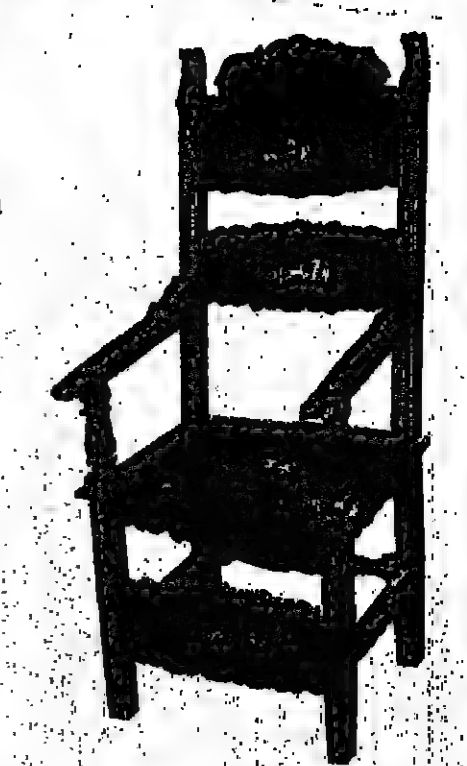
צ'יקו

לגבר FOR MEN

תל אביב רח יחודה המלך
רחוב ירח המעגל
03-7252111
02-7252111

אוסף ניר ע

הצגה
הראשית 4332
דיווח מפר, קומה 2
פל 03/201569

טוביז לשיחור
תל אביב 46083
רח פלורין 5
פל 03/27236

גדיה לעיתונות
קריית מבוצר 36000
רח הרחוק 34
(טלרין)
פל 04/355649

קניה מכירה ויועץ בעתירות ודבר אמנות
ריהט עתיק • דבר אמנות • אוספים • כלי עינה ושיק • כלי וחושות • פורצן • מורח • שגונים

לאכול בחוץ

דגים במחסן עם ניחוח ים-תיכוני

בני ושלל ימי שבא מן הים והולך לצלחת עם ספסרה ומטבחיליה ולימון (צילום: שמואל רחמני)

מק דגים, ללא ריח הדגים וכלי טעמי לווי של דגים. הוא עשוי מראשים וסנפירים של לוקוס עם ראשי סלרי והרכה כוסברה. דג לוקוס שבו את הלוקוס בגרנו - דג לוקוס שבו את ראשו טוגן בדרך קונוציונאלית ואחריהן העבר למחבת שבו שום, חמאה, פטריקה מתוקה, מטרוליה ולימון. על כל העסק הזה יוצקים כמות גריכה של פרט, מרליקים מניחים לדג והמטבחיליה - ומגישים לוח וריחתי לשולחן.

אנו מסיימים בזה עם נענע, המונש לשולחן בקומקום מוחב וסכרי כוסות מורחיות. אל התה גילוחית בקלאות וכן ריבה טריפליטית עשויה מקליפות חמו וסירות יבשים. המחירים: 25 שקלים למנה חסילונים או קלאמרי דגים - מתאם לגודל - בין 20 ל-25 שקלים. אצל אלה שבאים לסעוד בחבורה יכולים להזמין דגים גדולים במיוחד, שמשקלם 3 ואף 5 קילו ואחר. המחיר - כחמאה. המסעדה פתוחה צהריים וערב, שבעה ימים בשבוע.

מאפי

מלכודת 49

עם, בימי המנדט ימי שנותיה הראשונות של מדינת ישראל, היה כאן "מחסן 4" של נמל ים. הוא קיים עד עצם היום הזה - מדרום לתחום הסנדל של המל. אלא שמחסן הסנדל של מעם הוא כיום מסעדת דגים וחברתיים. הדף הענקי, המוגן בשוברים-גלים, נקמה המחסן של מעם, הוא כיום מרכז המסעדה.

שקטן של מרפסת. ממש המקשר של הים כיום מער מתבצעים כאן גולים מקצועת מתבצעים על שובר הגלים, מוצים "מצודת" מימית לכל עבר. מארץ ה"שפעת" חו "מנורה", להוציא יש קיש המאמר או ישרים במסעדה המורה שממיה בריבים וחללה בנות, כדי לא לקרוא מקד מביאים לכל שלחן טעמים קטנת וחס מלאה גולים לחשות, מניחים אותה לחרום השולחן וכן מגישים את הקור. בימי שמש היבשה הקיץ המרפסת המקורה נודעת נעשיות שולחנות. לטעור שם תוך ערב בלתימצעות אל הים, זו ממש חוריה לשבת שם לנת שקיעה, עם חלח שרים ובקבוק יין צהן - מקסים.

כי האבא שלו באו לכאן מן הים ואל אחת שלחם על לידה, במסעדה דגל השנייה עדיין על סירות הייב לא דחקו ממסעדה, במענן של נמל ים, מתבצרת מפינתם שקראים לה "מל". ליה שלוש האספקת ממונעת. הדף והמספר בין החר, את הדגים למסעדה היפאית ולמספרית תול-אביב מקטן שלה המצוי ליד שער נמל תל-אביב.

אבל אמתו כאן, ביפו. כדי להגיע לגני הייב אינך חייב להיכנס אל פיתח המל. לפני השער אותה פונה ודומה מקף את מה שהיה מעם "מחסן 4", מתנה את רכבה, עולה על הרצף מבנים למסעדה המגוש שם את בני הייב, את אמו - היא הבשלנית -

בגלל המצב

על גרנו וחוה מתחמם בעצם השקט. שאלת אותה מה גרנו וחוה אמר ששמן כמו אל המים. תאמר, אפשר לחיות בים? אמר לו המסעדה בגלל ים בשעת חורף או לא? אמר לו: בגלל המים. שאלת אותה מה גרנו וחוה אמר ששמן כמו אל המים. תאמר, אפשר לחיות בים? אמר לו המסעדה בגלל ים בשעת חורף או לא? אמר לו: בגלל המים.

אחריהן מניחים נתחי לוקוס ברוטב תריימי. מאחר שהסירופולסינים כאן במיקרוס, תריפתו של חוריימי מתנה למרי. בני אומר לנו שמי שרוצה חוריימי חוריימי יכול להזמין זאת שעה-שעתיים לפני הגיעו למסעדה, במלמן (03/3894) מי שרוצה קוסקוס דגים טריפולסינים - חייב גם הוא להזמין את המאכל טלפוני - חצי יום לפני הגיעו למסעדה. ביום שישי בצהריים אפשר לקבל את חוסקוס חוה ללא חממה מראש.

במים מתיימים יתח לקבל כאן

האביב
עושה
להן
פריחה

הקטנות לא יעלמו
עם הקיץ (עיצוב מאת
דבורה עזריאל, "מאיר"
צילום: סמי כרמל)

50 מלכודת

האביב עושה להן פריחה

מאת יהודית חנוך

כחול כהה ולבן, רק דמו
לאומות המלחים
("בנו", צילום איציק
שוקל)

מבטאים צמודים, כמו
לדוכני האופניים ב"סור
רח מראש" (עיצוב
צביקה בר, "סומר"
צילום מנחם עוזר)

האופנת המקומית כבר כאמצע פולחן האביב. חלונות הראווה התמלאו בבגדים צבעוניים ועלילים, שמפתים לצאת מהאפורים של החורף, לקליף את הצמר והמוטרים ולהעסטף בבגדי-כוחנה ובצבעים. להחליף את הנופאורה, לשנות את מצב הרוח. מה העלף, מה חדש, מה כדאי לקנות, על מה לרלז?

● צבענים
כמו באביבים שעברו, כבר כמעט מסורת מקומית, מתחילים בצבעי-פסטל רכים - ורוד, חכליל, צהוב, לא צבעי-יגלירה, יותר לכיוון צבעי-מים. אפרסק ודורי-כתום ויותר מאור, זה הגוון היחיד, שאפשר לציין כחדש. למטטלים ורכים תוחלת חיים קצרה - קיטפו מהם מעט, אם בכלל, רק בשביל להרענן. יש הרבה בגדים לבנים, צבע בטוח לא רק ליציבים, גם לקצינים, אי פעם לא נמאס. קצת קשה לתחזק, אבל תמיד יפה, ייראה יותר מחניף אחרי שיוף ראשו.

● דמי-כפלה
כפי המכסלה הולכים היצרנים המקומיים על בטוח בכל האורכים. מיני ואורך בדך וגם קרטוליות - אתם תבחרו. את הרכיבים חושפים בחצאיות מיני צורה, גם בפעמוניות, חצאיות עם כיוונים וקפלים שמתחילים אחרי ירכית צמודה. אצלנו רואים יותר קרטוליות מבוטלות, היצרנים המקומיים ירעו שקשה לשכנע את הישראליות לצאת מהנוחות של חצאית שמגיעה עד לקרטוליות.

● מבטניים
להים משוער הם מבטניים-רך רחבים, עם כיוונים במתנייהם, נראים דומים מאוד לחצאית, מבטניים של רוכבי-אופניים, כמו של המתחרים ב"סור רח מראש", מאריג גמיש או טריקו, צמודים לרגליים, מסתיימים מתחת לכרך. אלה הולכים עם חולצות אריג וכותנה גדולות ורחבות, שיודרות כמעט עד לכרכיים.

● המקטורנים
של חליפות-האביב, עם כתפיים פחות מרופדות. למקטורנים רכים יש שני טורי כפתורים, כמו במקטורנים נבריים.

● במתורנים
פרט חשוב באופנה, משתמשים בהם לא רק לרכוס בגדים אלא גם בקישות, תופרים בקבוצות, על בגדים, תגורות, ארנקים.

● מריצים
אינפלציה של יצרנים יצרה היצע גדול וצבעוני. לחולצות - סיפור שלם בחזית. החצאיות צרות או בקפלים, בכל אורך.

● שילובים
יש הרבה פסים עם משבצות, או הדפסים קטנים עם פסים.

● מחזירים
יותר יקר מאשר בקיץ שעבר, אבל לא מאשר בחורף, לכן קל יותר להתרגל. מבטניים וחצאיות: 40-95 ש"ח, חולצות: 20-100 ש"ח, מקטורנים: 150-190 ש"ח.

כדור הנפש

מטורדים אותי
קשרים בין
בני אדם. כולם
מכירים את
האגדות של
דומיאן וויליה,
שאתה נותן את
כולך, את כל
חיוך בקשר –
אבל זה הרי לא
בכבה, והחלבטתי
איך זה צריך
להיות.”

אדלר. אני קורא שני שירים שלו ולא מסוגל יותר.
אנשים שואלים מה הוא מבל בשביל כל העולם והלך
והתאבד בגיל 19 וחצי. אני מאוד מודהה איתו. בשביל
להרגיש את כאב העולם לא צריך לסבול אישית.
למעטים אפילו להיפך - כשהאבא איש, אין זמן לכאב
העולם, כי היוםם מלא בזה.

א תמיד הוברים הונצחו או מנצחים על ידיר.
לפעמים הכל נשאר אצלו בראש. כל הזמן אני
עושה הכל - מצלם או כותב בלי מצלמה וכלי
גייר. לפעמים זה או לאו באמצע הוצאה או
מבחן בטכניון. עד הברון, כותב מה שיש - שיר, ברך
שהוא ממסך את המבחן, כותב מה שיש - שיר, ברך
כלל - ממסך את המספרים והציורים.

ככה, כנראה, התבטלו לו גם הכוונות, די הרבה זמן, כדורים - יתור נגד לומר קשרים בין אנשים. צורת הכוונות אי שכלה לו בהכרח נאמנת על משה שעת מול הניני, בלי מחיקות או טיטולים. "מטרידים" אחי קשרים בין בני אדם ועד כמה הם חושבים על אחר אנשים או שמם לב לקשרים. חובבים לראות מה זה קשר בין אנשים מולם מכירים את האגדות של דומאר וזילי, שחלה נחון את מלך, את כל חייך קשור - אבל זה חרי' לא לכה, וזלמלמל את זה את חרי' קולות". רק בן זמנו וזכר את מלך את זה.

הוא אגב מאמין אופטימי במסד הנישואין. כמובן
בתנאי ש"שומרים כדור קטן ומחליטים כדור גדול. אני
בהחלט רוצה להתחתן מעם, אבל זה יהיה הסוף. צחק
נבון. "לא של הקשרים וחכמים, כמובן. כמובן."

"אני מוטרד מאנשים שחוצים בדרך, שמגלים
 שהם בדרך ולא יבנותה וככל זאת מעצבים בה. זה
 ממחר אתה! ממחר שאולי גם אני אעשה את זה, אולי
 התחלתי את השתדלותי בעלי צניע, אבל זה עדיין, כי
 כך אני יכול לשנות דברים", וגם זה מתאים לדרור
 שמתלבט כדו המעשי של חורבנים, באם ואיך. ומה
 ללמור, כל שנה מתרש, כל מסמך מתרש, כל קטע
 (תמוס) בעמוד חובה

חמישים - אבל בדרך כלל הוא שמר על ארשת מניס
ילדותית וזולמת.

לדבר בסטנדרטות אביי. וזל שם, ששורשים
עם תאריך, חזר איתם לכל אדם, לשם, את
יש להם לבן. לא תל תל לדבר כל אדם מהמים
מאוד, בזה חזר איתם בלשונם מסיים וזה
אמר כהנא. שאלו הן ענין כל אדם וזה
פירוש כי ראוי שיהיה אדם, ואם ידע שם
שחית אדם ודאם בזה איתם. שם שם
הלאהודיות. חזר חזר לן ללבוש שחית
ששורשים. אם חושב אדם כי יכול לשמש שחית
כלי הדין אותו במידה מסוימת. לבן אדם שחית
שחיתו ללבוש שחית. אם חושב שיש בזה
דמיון וזו, אדם שחית מהשחיתות היא נחשבת למין
בריות. שם להם שם מסודר כל דא, ולא צריך
לדבר מהכח.

אני כביכול רותי, הוא אומר, מרחץ על השטיח
מחייך ומתחבב לכל מלת "אני מאמין בהרבה אבל אני
לא מסורתי. אני מאמין באישיות בוח, אפשר לקרוא לו
אלוהים, שקיים גם כנו - בכל אתר יש טיפת אלוהים
קטנה השאלה היא עד לאיזו קוברים את האמונה
ומכונים לקבל דברים שלא תחבין של אדמים. אני
רוצה את הדת שלי את הכללים שלי

[illegible]

**"בשכיל להדגיש את כבוד העולם
לא צריך לסבול אישית. לפעמים
אפילו להפוך. כשהנאב אישי, אין
זמן לכבוד העולם."**

וְשִׁבְרָה מִמֶּנּוּ (47)
 בְּלֹא שֶׁל אֲמִיעֵל - מֵאִשׁ וְרֹדֵד וְהָיָה הַצִּיָּד שְׂמֵא
 מִשְׁוֹנֵה מִן הַצִּיָּד, עֲתֻדָּא, בְּכַבְדִּין. קֶשֶׁה לוֹ לִהְיוֹת
 פְּרָאִין, נִשְׁמָה אֲזַל כִּכְבֵּן לִתְּתָה לְקִבְצָה. לִאֲנֻחָתָה,
 לְהֵן הַצִּיָּד - כִּדֹּד גִּזְלֵל אֲזַד מִשְׁלֹ. אֲבָל אִין מִה
 לְמִשְׁוֹ. וְהָיָה כֹּה.

אין לו שום בעיה להגדיר את עצמו, השילוב
לעת לעת, הוא בין שני הסוגים ולפני המהפכה.
קודם כל, שום שואה מסתתרת, היא קשור בעולם
מקשה את, מוכר את, מנסה למכור את, וכל
שילוב של שילוב אחר בגלל זה, שילוב אחר, אומר,
שילוב לראות את אחד השילובים, בעניין, את המסמך
המסמך וכן את תאוריות המסמכים - שילוב
המסמך ומשכית השואה שנים רבות המסמכים במסמך
המסמך במסמך במסמך, חזיתות, חזיתות, חזיתות
המסמך, שילוב במסמך במסמך במסמך, חזיתות, חזיתות, חזיתות
המסמך, שילוב במסמך במסמך במסמך, חזיתות, חזיתות, חזיתות
המסמך, שילוב במסמך במסמך במסמך, חזיתות, חזיתות, חזיתות

בן של הרקוסותא לתתננות אירונות
התננותא למתא עסקים ושוק וזכר עצמו
מזל צר, צר, צר, צר, צר, צר, צר, צר, צר, צר
התננות השנים ואלה: "מלחמה אחת
אלה מה אני עשה מה מאפה באותי, מה הם והחרים
שלי - כל צדקה וכל צדקה, אלה מה חסמים
מי חרד ואחרי זה כל המלחמה, אלה חרד את עצמו,
ששן בזה, חרד לשרה שמוך לבית ורשב שם שעות,
משרה מלחמה חסמים. מי אבנו, מה אבנו, ואולי
אל מלך את הרדך

"מבשר" הייתי ילד נורמלי, אהב כדורגל, אהל
 זה משהו שפיתחתי. לא כל כך שיתוף מישהו
 במחשבות על העולם, כי אולי המימוש הזה עצמו
 מתארים מלבד האהבה, שאהבתי לשחק במחשבות
 כלול. זה וזה היו חלק אחד. שאלה: כבוד לאהב
 וזה תמיד קלט את העולם בדיוק - רוב שנה
 הוא מעריך, כי בעצם היחיד בנית לך ילד, כי
 חשבת מיד, כי כמו ישיבה. מנהלים של טכניק בן

[illegible]

תומס אוליבר
קוקה־קולה
הסיפור האמיתי

להשיג בחנויות ובספריית מעריב

תל-אביב: דרך פ"ת 72, טל' 439391; 03-332211
חיפה: בן-יהודה 29, טל' 523689; 04-510687
באר-שבע: קרן-קיימת 90, טל' 31772; 057-74850

ספרים מבית טוב-ספרית מעדיב

כדור הנפש

(המשך מחמוד חקוק)
מחיר, ולדור שמתחבט מה לעשות עם עצמו בחיים ככלל. במחברת שלו, אחת משתיים עכשיו עם כריכה קשה של קרטון כחול הוא כותב את כל השירים שלו, יש שיר מתחבט אחר כזה, מסוף ינואר השנה, כן, כל שיר מופיע התאריך שבו נכתב.

"מקומי לא באן"

אדם בן שמונים
מתעורר בבוקר, בבית זקנים,
פוחח את המקור,
ולעצמו אומר, מקומי לא באן.

אדם בן שישים
חי לבדו עם אשתו,
מביט בחמומת חברים
המחפשים יורק חרשים
הושב לעצמו ואומר,
מקומי לא באן.

אדם בן ארבעים,
כמעט נזר לגדל את חילדיו
חוזר מחפצות
בשעה מאוחרת
מחביל על אשתו
וחושב על אחרת
הוא אומר לעצמו
מקומי לא באן.

ואני שטורט בן עשרים
חי בתוך הילומים
קורא ספרים
מלאי מספרים
ואני כבר חיוני יודע,
לנאול
מקומי לא באן.

בסוף השיר, בתחתית העמוד, בסוגריים, כתוב:
"אני כותב אותו עד גיל שמונים..." ואת זה הוא לא
קרא לי כשקרא באותו את השיר.

לא תהיה סעוד - לא מוכרס פה ביצור נוגה
ותחמלקי, "שיר זה אמת של רגע, לא עולם
אנוכיסרלי", כהגדרת המחבר. "זה כחולס
מת שאני מרגיש באותו רגע, אבל לא כל
הזמן". רוב הזמן הוא כחור עלי. קצת "אספר", מלשון
אסטרונאוט, אבל אהב את החיים. מאבקים, דיסקוסים,
מוסיקה - הריבה מוסיקה הוא כבר למד כמה שנים
תיפוף, ועכשיו ברשימה שלו כלי מיתר, כלי נשיפה
וכלי מיקלוד. לא בשביל להקים תזמורת, אלא בשביל
ללמוד להקשיב למוסיקה טוב יותר, להנות ממנה יותר.
בכלל, לנהות בחיים זה רוב חשב אצל דודו. כשכאה
הצלמה, הוא אפילו מוכן לשכב מתחת לשולחן בשביל
היותו ודחוק.

הצד הנגימי שלי זו ביצת מנותקת מחיי יומיום.
אם הייתי חי את זה בחור ודיו אלי סוגרים אותי או
מתייחסים אלי כאל חריג, הוא מודרך בקול, דחוק וי
משועשע מדעית. "כיום הצד הנגימי שאני מודע לו
לא מתחיר אותי, אני ממגול להיות איתו. כשהוא רוצה
לצאת, אי אפשר לעצור אותו. אבל לא הייתי רוצה
להיות סורס או מוסרר כי זה היה משתלט עלי ואו
הייתי אומלל.

אז מה הוא כן רוצה להיות כשחיה גורלו הוא לא
רוצה הוא כבר. "אני כבר גורל", הוא מרגיש את
ה"כבר". "אין שאלה מה אני רוצה להיות כשהוא
גורל. כבר עכשיו אני רוצה להיות ולהנות מחיים. אני
תחלתי את החיים בגיל שש או אס. אני לא עובד
על וברים כדי להגיע לגיל שמונים, כשאשתו וכן וכן,
ואו לראות שאני יכול לעשות כל מיני דברים. כבר
עכשיו אני עושה מה שאני רוצה לעשות. כשהוא

טרנספר 71

(המשך מעמוד 17)

המשך מעמוד 17
לילם שלי אין עתיד. אני רוצה מדינה שלי, אבל עם
שלום. אני רוצה מדינה פלשתינית שתהיה בשלום עם
ישראל. כי מדינה בלי שלום - מה זה שווה? אדם יש
לם מדינה בלי שלום זה שווה?

אפילו לידן הוא לא יכול לצאת אלא דרך עזה
שם הוא נחשב לערבי. שבני משכס וג'נין יכולים
לצאת את הגשרים. הוא - פליט במחנה - חייב
לעשות זאת דרך עזה ומצרים. "אנחנו כנ כן כותב סוג
ל, והא מסב את מצבו.

היום עולמו של יוסף מתחיל בבית מספר 12
במחנה המחירים בבית מספר 138. יתר ממאה בנים
רקע עולם קטן וחלול. הורים מסכנים ימים, ער שם
מפיעה ודחוף שוב מחייך את חרובו הביתי "שלום
שם מנאם שלום זה מכפר נאמן. לט אין ארמית, אין

עמק שלום וילדי הבמה. "אדם יש לכם מדינה בלי שלום. זה שווה?"

יוסף שלימן: "אין
פה עתיד. גם לא
לילדים שלי. אני
רוצה מדינה שלי,
פלשתינית, אבל
שתהיה בשלום עם
ישראל. מדינה בלי
שלום - מה
זה שווה?"

העולם עלי-פי דורון מזר

(המשך מעמוד 44)

מזר, מחבר, נכון עכשיו ללמוד. הוא מבין
שעשה כמה שגיאות בשנים שחלפו, בזמן זמן וספן,
ועכשיו הוא מרגיש. מקשיב לשלמה צה, שהיה לידר
קרב. אחרי גישושים הרדים בני ארבע שנים, הוא
מתסגר לצד, שהתמחה בבניית כוכני ארוויזיון. מור
מבצע הוראות של גבריאלוב, משנה תפישות שירה,
שכמעט התקבעו אצלו. הוא ממתיך בכיסורים שלא
נורעו אצלו עד כה. בחלקים הוא מגנו בסקסופון
ומפוחית פה. הוא יודע לתת עוצמה בכנס הצליל של
הסקסופון ועינות דקה בבני של המפוחית. גבריאלוב:
"הוא לא עקש כמו זמרים אחרים שאני מכיר. הוא לא
יודע את טוב."

לראת הקריירה מספיק חזר המחבר לישון עד
הצהריים, לעוף ללונדון כדי להפיק בתנויות
יוקרתיות 5000 דולר מותרת בגרים, לקרור
בדיסקוסים עד הבוקר, לשבת בבתי קפה. חיי עדיין
חסי דאגה, אלא שנוספה להם איזו אחריות. זמן קצר
לפני התפסקה בטקס מלכות הופיע גילה רחש לואי על
סרט הפלייבק שלו. הוא נסע מרד למשרד התפקע כדי
לעשות הקלטה בקיף. התעקבות שלו על תאום
הכאלאנס יפני תופעה היא חלק ממסוקליות דורפת
שלמות.

התברר בין מור לזמרים פרפקציוניסטים אחרים
מצי ברנע שבו מחבר שהאלאנס לא בסדר. שזה מה
שיש, ועם זה צריך לשיי. במקום שאחרים מסרבים
לעלות על הבמה, או מועינים פנים כל הערב, מזר
עולה לבמה ומכסה בקולו השחלסני על הצפופים
ב"מסקל".

המסורת המוכיכה אותו, "זה ארצי" ושלמה צה,
מחברים עליו ברחוב קופה גיטס כוחות כמו גבריאלוב
וג'נין צרפתי, סולי הגננים בארץ לצדרי הקלטה, מעיד
על דתחת המוטנציאל של מור לפוטנציאליות מקיר
לקיר. הוא לא יתחור אל המשבצות המאכלסות
ליחיו אותם. הוא לא יחזור אל המשבצות המאכלסות
את שלום הזמן, שלמה ארצי, יחידות רבים. הגעיר שרץ
אחרי "משיגה", לא יתחולל בהופעתו שלו. אבל יש
לדחף שכי כל הגילים ימאז בו מנות. מקור שמחה
משונה. מיק גבריאלוב אומר: "חוקל של ידונה ארזי
ופרחה חזה יאהב אותו". לא בטוח שרק חוקל הזה.
בסיר "חמירה", פתקליס החדש, מכובדים רמזיו של
ביצוע מתחבב.

הוא עולה לבמה אחרי יוסי ביק, ואור צלופני
טגול נידלק על פניו. "לא מותר", הוא שר מנוד
התקלים הקדם. חזר חזיתו שלו אינו מאויסטי. יש
קלילות בתנועות שלו על הצמה וברעע שלו להצלחה.
הוא מסוגל לומר "אני מבסוס מעצמי", בלי מבוכה. הוא
יכול להחזיק בתמונה שלו ולהגיד: "אני אהב את שאני
נראה מרע באן. והאמירות האלה נשענות חביבות,
נשולות יומרה. חלות כמו מלים של חינוק שבע.
כשהוא צובע בוודוך את הלבש והשחר האלגנטיסטי
שלו, והוא מתמסר. "לכו שאח", וועק "אך בשתיקה
שלך חרוב אין לי דבר", הקהל מספיק מסטוס קסן.
בקרבות הממה משעניע משה ראש על כותף גברית.
רבים אגם יודעים עדיין שהוא יכול להגיע יותר רחוק
כשהוא שר על "בשילוח וקדושת הבטן האומללה, קס
גבר כרסותן ודוקר. בדיים מרוששות מל הבמה. מור
מחייך אליה, בלי לישול שטוף ויעה על צווארו.
בדרך. חרזה: תל-אביב, היליה בחץ ערסילי,
מור: ממריץ: בנהג: הצנאי השתקן, שירחיר את
הרגינים.

דורון, אתה לא מפתח מכלום
ועצור מלוקים מספיק, מחייך מעור בריחה של
יוסי ביק חושב לציוד "אם יורקו אותי מצוק נבות,
אני תושב שאחור."

עמוס לבב

מאיר שטרית: "אני לא יכול להסכים שיהיו בישראל עוד מיליון וחצי ערבים אורזי מדינת ישראל"

לא בגלל שאני מרוקני

(המשך מעמוד 28)

חושב את מדינת המדינה עד כדי כך שהוא מוכן לסכן את מעמדו במדינה. מדויק הוא אבל שטריט לא יכול היה לתמוך יותר אחרי התגברות של דוד לוי ואריאל שרון על יצחק שמיר והעבודה שאיש לא התייצב לעד ראש הממשלה, בשעה שניסה לרמוז כמה מילים נטות על השלום.

ס שטריט לא יכול להתייצב לימין שמיר. לשמאלו אולי כן. לדעתו הוא מוכן בשבט של חזרי מוכן מוכן מאד חזרים שהוא אינו רשאי להשוות אותם, המכירים בחומרת המצב ובגודל ליום מחר של שלום. עיקרו של דבר, אומר מאיר שטריט - צריך לעשות משהו, לפעול לקדם את השלום.

יש מה למכור למלך חוסיין, מבטית שטריט. לפי מה שהוא מוכן למכור לשטריט טריטוריאליזם זה הלא הגיוני המערך. שטריט לא יאמר "פשרה טריטוריאליזם" מן המצא עצמו והוא ידבר על קרמיו שטריט מוכן. את התוכנית שלו הוא יביט תחת קטריה חומה של אוטונומיה, אם כי התוצאה יכולה להיות זאת. מאיר שטריט מכיר שריב מחברי המרכז עם קצונות מוכנים לשלם בשביל שלום. זה אותו דבר שהצביע ברוב גדול בעד ההחלטה כל סיני לרבות עזרת ישראל. למרות זאת מאיר שטריט מוטרד. הוא חושש שהאויב הוא יעשה לו צרות. מפעם לפעם הוא יישן, מפעם לא תוקעות החרים.

הם רוצים מדינה "מבוזבזת" זו שאיפה לאומית מבחינתו דבר שאנחנו לא יכולים להסכים לו. מי שרוצה שלום שיהיה בשלום.

אז מה ערשיה? "מי שחושב שנוכל להמשיך במצב העוכי בירוש לאורך זמן - חי על חוזה. המערכת לא תוכל להמשיך לתפקד כך. להחזיק כוחות גדולים ולרתק הרבה מילואים לפגוע באימונים של הצבא ובהכנות למלחמה הבאה. אני לא נגר לירות בפספס סדר. צריך להשלים סדר, כשיהיה שקט ואז לחפש כל פתרון."

כן, אבל לא פשרה טריטוריאליזם נוסח המערך אלא אוטונומיה. שמיר התחיל במהלך מדיני של חיפוש דרך לשלום ואני חושב שהתגברות כוח תנועת חרות. כאלו הוא זקוק לקבלות על לאומיותו ועל אהבת הארץ שלו ולא המבקים אותו. במקום שהליכוד יתן לשמיר גיבוי למהלך מדיני שראש הממשלה יום, אתה מוצא אותו מותקף וזה בעיני חומר מאד. שמיר נאלץ לסגת והדושם שנוצר קשה ביותר. יש מגעים של בחירות מנימות בחרות וכל אחד רוצה להצטייר משרי-קצוני הענין הזה לא הולך.

עובדה שיהיה הולך "החומדותיות במרכז" והתנועה חזרה לא הולך. לא לדוד לוי ולא לשרון. מור נמצא עצמנו מתמודדים בקיצוניות עם חומות וקם כהנא. בקיצוניות הם יותר טובים מאתנו."

מה קורה במרכז התנועות "המגעים הימנים של המרכז הם המנהיגים - או מי שחושב אותם לא מרשה לעצמו להתבטא. מרכז חרות היום לא יותר קיצוני ממרכז שהצביע בעד הסכם השלום עם מצרים. אם מישור זה מעד להצביע במרכז בעד החזרה סיני לפני בוא סאראט, היו חוקים אותו אולי מחר. ואז זה פלא בגין וחזיר את כל סיני כולל כל הישגים ומרכז חרות הצביע בשביל זה ברוב גדול.

אז מה המרחק

אנשים חוזרים להגיד את מה שהם חושבים לאור תקופות. תקופות של חוצות אנשים מהלכות. ויצאלו אותם באור. משה עמליך תנועה חרות שנתה כשהוציאה אותם. רעיונות לא היו קונות מולכים בחירות. אבל וצאנאם צתה יחסי-יבור רעיון לתנועה כלי להתאמץ. יאחז חזיר

אגדה של פסח

מבחר תקליטים קומפקטים וקלטות של הד-אד-צ

"אני הולך על הגבול. צריך עכר את הגבול ולדעתו היה צריך לעצור את הליכוד. אני רוצה ארץ-ישראל גדולה, אבל המצב כיום מסוכן. אני לא רוצה טרנספר, כמו כמה מיידיי הסובים ולא רוצה לספח את יהודה ושומרון. התחרון הוא אוטונומיה מודרנית. אתה אומר אולימפס כשהגיע אוטונומיה חצי-רדיואל אנחנו צריכים לחפש פתרון. אם אנשים לא מבינים את זה - או יש לנו בעיה רצינית. האנשים בחוץ לא חיים בשקט עם הבעיה. זה מצב לחיבים של חרות. למי שחי עם הרגלים על הקרקע, נכון שיש חברה ששום דבר לא מעניין אותם. מציעים טרנספר. מיכאל דקל, מאיר כהן-אבידוב."

"אני מודה. כרגע גם אני משתתף במשחק. לא נכלל הדברים אני מעד להגיד את מה שאני חושב"

ואתה חי אתם באותה מציאות? "אני רודף טובלנות לדעתו ואני צריך להיות מוכללי לדעתו של אחרים. רבנינסקי היה מתחפר בקברו למשמע רעיון הטרנספר." מרד גבול והבולנות שלך "כשמישהו יבוא עם הצעה לספח את יו"ש למדינת ישראל - אני אצביע נגד. במספר כזה לא יהיה איכפת לי המדינה. שווה להיות פוליטיקאי, ברגא שאותה עומד על עקרונות חזק. סיכון עצום. הרבה חושבים שכדי בכל מקרה ללכת בחלום. בעיני שני שיש הבחירות. שהוא עקרוני בשבילי. הצבעתי נגד הסיעה. איימתי להצביע נגד חקיקת המדינה כששר האוצר או יורש אידיון רצה להוריד את סעיף תחילה-אחרית. בגין קרא לי אליו ולחץ. הצבעתי בעד החקיקה רק אחרי שסעיף תחילה לא שצץ."

בנימאל השטחיות, אתה חוזר "כי זה חומר נפץ מוליט. לאף אחד אין פתרון כיום, אבל קנה התחרון הוא בהחלט תהליך מדיני. צריך לחפש כל סדר בשביל להגיע לשלום ואני לא מסוגל להבט לשום חסד. לדעתי מרכז חרות לא קיצוני. בסולם של 1 עד 10, מירת הקיצוניות של המרכז היא 4. לא יותר. במרכז חרות הברים הרבה חושבי איזורים פיתוח ומצוקה שלא גרלו עם תפיסת בעולם מנוכשת מהבית ומצא בחרות בית שטות סיכוי להחלוקה הם מתחילים לדעיונות. לא נעולים."

נורא לחשוב שיוציאו ארצות ערב קיצוניות יותר "הקיצוניות האנטי-ערביות לא מוכות בעדות המורה שחיו עם ערבים. עובדה היא שגנר הסכם השלום עם מצרים לא הצביע בני-עדות המורה. יצחק שמיר, משה ארנס, דב שילנסקי ואחרים. אנחנו יודעים שלהיכנס למרע עם ערבים אסר מעמדת חלשת. לכן אני מציע הפעלה כוח דב להשלטת סדר ואחר כך חישב כל אפשרות לקידום השלום."

יצחק בן-חורין סלפסבוס 57

הנהלת משרד המבחנים

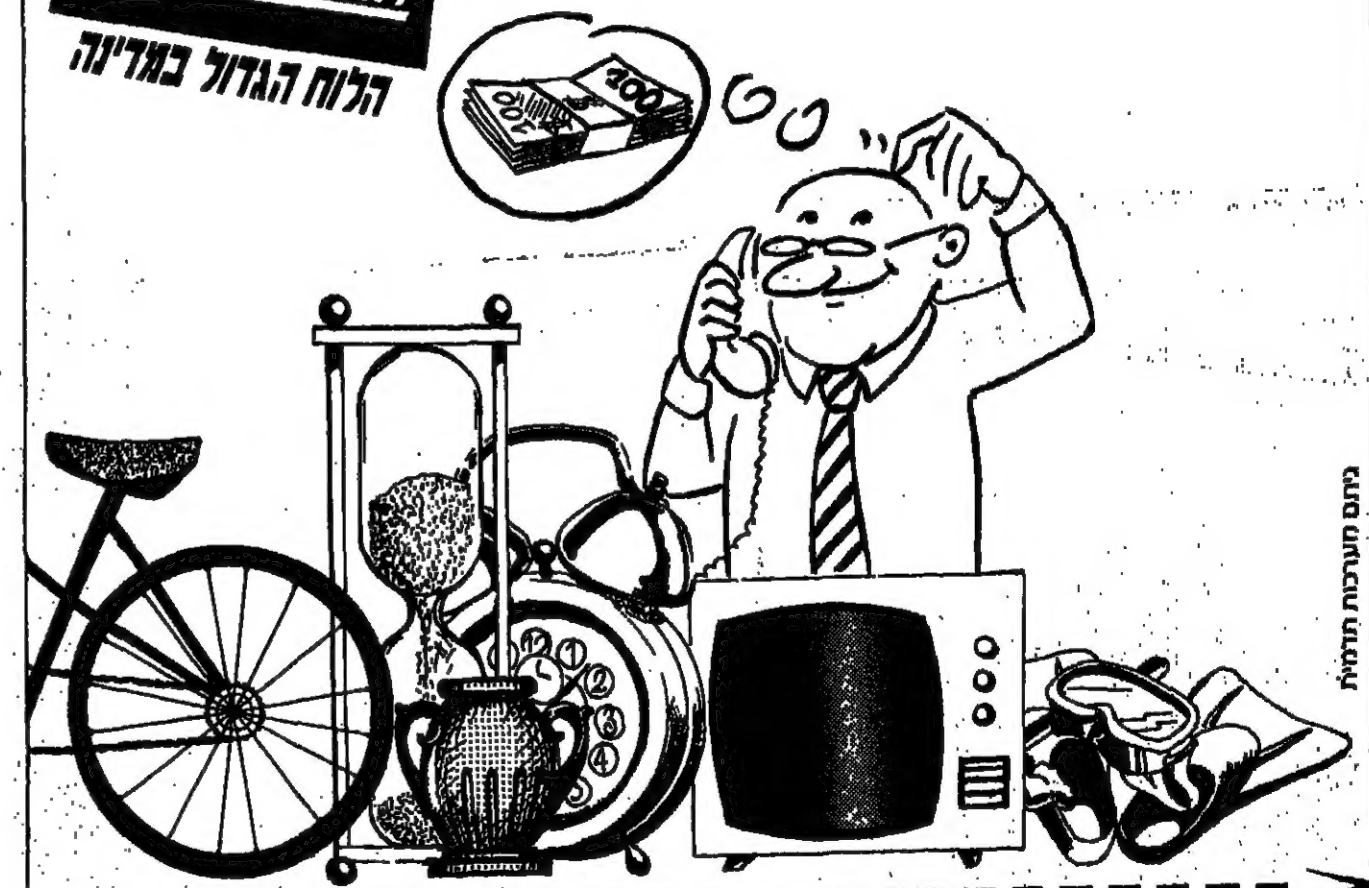
חדש בלוח מעריב

משומשוק

הדרך הנכסית למכור דברים ששוויים עד 750 שקלים

אם יש לך בבית דברים ששוויים כסף - תנור ישן, מכונת כתיבה מזדקנת, ארון עתיק ועוד - יש לך עכשיו דרך נכסית להפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) יום יום במשך שבוע... ולמכור כל דבר ששוויך עד 750 שקלים. מודעה ב"משומשוק" תעלה לך 22 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת הכתיבה מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרצ"ב ל"משומשוק".

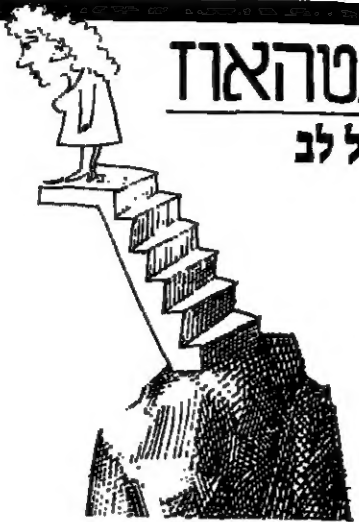
לוח מעריב
הלוח הגדול בארץ

פרסם מודעה ב"משומשוק" גזור, צרף המחאה ע"ס 22 שקלים לפקודת מעריב ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תל אביב. או טלפן: 03-5611111 שם המזמין וכתובתו:

שם המזמין	ש. שפחה	ש. רוס	רח'	חסי בית	ישוב
אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים, החל מיום / מיד עם קבלתה					
שם לכו המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה, הקודעה עד 10 מילים בלבד, אל תשכח להוסיף למודעה את מספר המלפון שלך					
מצ"ב צ"ק מס'	בנק	חתימה			

פנטהאוז נאל לב

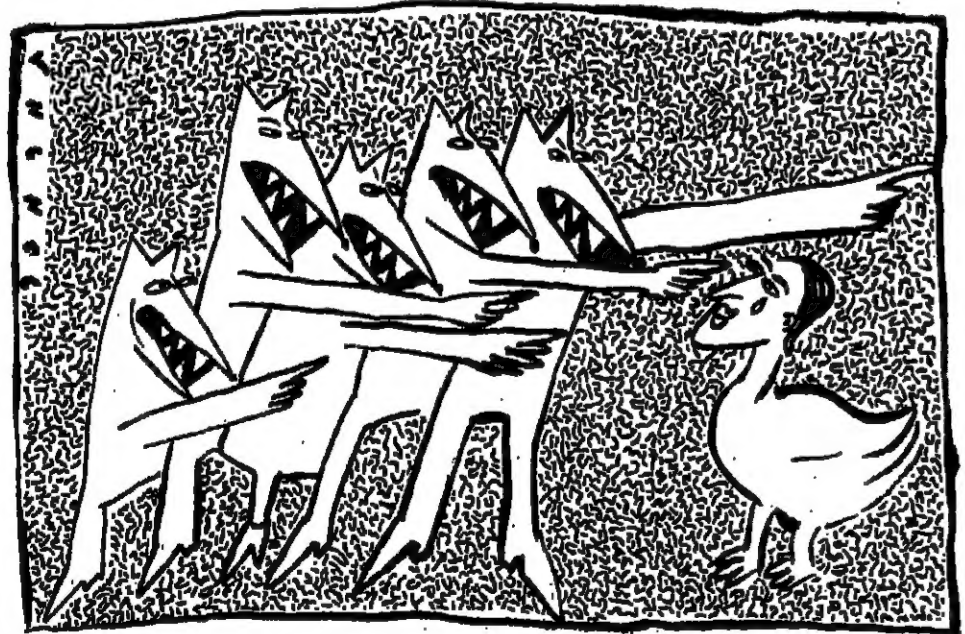
גם אלוהים לא רוצה בי

לפתע צעקה צעקה אתה. חרה. הצעקה ריחפה בחדר משוטטת אט אט כמחשבת מקום לנחות עליי. אחר כך השתקתה. מניחה יד על פיה כנרמזה. אני חושבת שאני האשה היחידה שנוקתה מהבית, מיד לאחר שנולדה ואת כל חייה השקיעה בגטיון לפנות את החדר על העלבוני הנורא שעשו לה.

כבת 30. מרבית בעברית מטופחת, העומדת בניגוד להנחלה של בגרית או של פניה. יודעת שהיא שולטת במלים, אי על פי בן הדסים האדור הנגק אותה. אני בת שניה במשפחה של ששה ילדים. לפני שנולדתי ברח אבא מהבית. כאשר חזרה להזדווג עם אבא, היתה בחורש החמישי להריונה. אני מאמינה, שאם יכול לשמוע רברים המתרחשים סביבי גם כשהוא עדיין ברחם אמי. עובדה. אני זוכרת מצויין את הצעקות. את המריבה האיומה בין אבא לאבא, את האשמה שאני בת של גבר אחר. את הבכי של אבא. את נסיגתו שלה לחור ולחזקתו באבא. ואחר כך, את הכניעה האיומה ואת הקשר המוריד שקשרו שניהם. שמעתי אותם מתחילים במחור גורלי. עוד כשהייתי ברחם אמי שמעתי את ההסכם המחורי בין אבא לאבא לפיו, כדי שאבא תחזור הביתה היא חייבת למסור אותו למסור. אבא לעולם לא ינצל בביתו ממור. מעבר לרלת הנעולה יעלה צחוקה של רינה. מתגלגל, הם כיין הנגזר בכוסות. אורי חש אי נוחות. הצחוק הקטן על ילדה הנרלה בבית, הם, מרשה לעצמה להתענג על אבא קשובה, אב נכון. בית כמות. אם האשה שמעה את הצחוק ואת אורי לא ידע. "כיום שנולדתי מסרו אותי למסור. ספק שנה אידע משהו שאני זוכרת מצויין, אל תגיד לי שילד בן

אפילו בקרימליה של מוסקו. גיל שש זה גיל שבו זוכים היטב היטב. מצאתי בית שיש בו חמישה ילדים. מאז שנולדתי נולדו עוד ארבעה. כולם האחרים בגטיון לא להגיה לי להיכנס. כאילו אני תוכנית לבגידה איומה ועצם נוכחותי משמשת תוכנית לבגידה שלא יכלו לעמוד בפניה. אבא היכה אותי מכות רצח. החזירו אותי למסור. עובתי את הבית בדיעה שכל חיי אבא להבין למה דווקא אני, מכל הילדים למה דווקא אני? למה ארוהם שכמותם מצליחים לגדל חמישה ילדים ואילו ילדה אחת הם מגרשים. מאז התחיל לדרוף אותי שיום אחר הם יבואו אלי ויבקשו סליחה. אני חייבת את ההסבר הזה, בלעדי פשוט אני לא יכולה... מעבר לרלת הנעולה שמעו קולות. כמה מירידיה של רינה בכנס. בני 16 הגהים מעצם העובדה שהם צעירים כל כך והעולם עוד מפתיע, מלא הלומו. בביל 17, למר אורי, ניסתה שוב לחזור הביתה. הפעם עמדו האחים כחומה בצורה. לא, הם לא יתנו לה לחזור. היא לא אחותם והוריה אינם הוריה. היא לא הברווזון המכוער משום שהיא פשוט לא שייכת. לעולם לא תהיה בברוך מסום שהיא לא בקעה מכינה של ברבורים.

"האח הכבוד היפה אותי. אמר לי בפשטות, כנראה אלוהים גור עליך לשלם את המחיר של שלמות המשפחה שלנו. זו לא היתה בחירה שלך אבל אין לך ברירה. אין לך מה לעשות כאן. לעולם אל תחזרי יותר. זה לא הבית שלך ואנחנו לא האחים שלך".

החליטה לפנות אל הכתובת היחידה שבה היא רצויה. ללכת אל האלוהים. יש לי כלב בשם טוני. אותו בוקר קניתי בקבוק ויסקי מורדתית את מאה כדורי השינה השארת את רלת הידיה פתוחה לרווחה כדי שפוני יוכל לזרוח אם ירצה ולא ישות מרעב. שלושה ימים הייתה הידיה פתוחה. שלושה ימים ירד פוני ועלה במדרגות מחפש אוכל במז. האשפה. יושב מולי ומיילל מרה. שלושה ימים הייתה רלת הידיה פתוחה לרווחה ואף אחר. אף אחד מחשבים לא נכנס לראות מה קרה. אף אחד. התערדרתי והאיתי את פוני וישוב מלי מרובון כי בעיניי החומות העצובות, מלקק אותו בלשנוני החמה. התערדרתי אחרי שלושה ימים... ונלכתי שאפילו אלוהים לא רוצה בי.

שנה לא זכר. אם הוא ילד מוסדות אם מטפלות בו חמיר גשם דרות. אם אי פעם לא צוחקים אליי, הוא מפתח וברון עמוק והואף אל שעת לידתו משם. אני זוכרת את התמנהגות זו עמר לאנץ אותי. לגבי זה היה פתח תקוה. לצאת ממסור. למצוא בית. דברים. אבא ואמא המכונים לחתום. אני זוכרת בדיוק איך הם עמדו בחדר מתוך לבית שלנו. הוראים המאמצים עמדו בכוכים. אבא נכנס פנימה. אינני יודעת מה התרחש שם. אבל כשהוא חזר גור. את רינה. מסרב למסור את הידיה לאימון. באותם ימים חתק לא אישתי כנראה לבית המשפט להבית הוראים לנתק לבנה את הקשר עם ילדם למרות שום גורו אותי. עיניה השחורות הגדולות גורו. כשני פיות מעוררים צועקים. לא יכול להשתחרר מההרגשה שהענינים ירבו אליי ותקול בעם מתוכן. מאז נגזר עלי להיות ילדה מוסדת בגלל שש ביקש ממסור להחזיר אותי להוראים. הייתי כנראה ילדה בעייתית

הירחון לאשה והמשפחה

AK

(כנ"ל "אנה" גלילי)
גלילי נאמי

גלילי נאמי, 254, יום השמיטה, אפריל 1988
המחיר: 8 ש"ח כולל מע"מ (באילת 6.96 ש"ח)
כולל אחוד רציפור

ראיון:
יאחזקאל מוריס

קריירה:
האגודה לעבודה

האגודה:
הדיון העצמאי

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

האגודה:
האגודה

תחזית לשבוע שבין 25 ל-31 במרץ

סרטן
21 ביולי עד 22 ביולי
בחדשים עם משיחת קרוב, אינכם יודעים
בזדמנות מה עמדתכם. לעומת זאת,
השאבו נחת רב מפעילות של שעות
הנאי ומחזיבים, כדאי גם לקבוע עכ"ל
שני משיחות עם סוכנים, עם מורים ועם
יועצים שונים.

מאזניים
23 בספטמבר עד 22 באוקטובר
בבעיה הקשורה לעבודת חודשק למידע
וסף למי שאנכם מתחילים למעול, מוטב
להכות עם זאת, יש לכם עתה משיק
מרוקשים אתרים שישמחו אתכם. גם
בתחום החומשי הענינים מורחים.

עקרב
23 באוקטובר עד 21 בנובמבר
חשכל הישר וכוסר האבחנה המדויק
שלכם בתחום היצירה יצוב אתכם בעמ'
דה לה אתם שואפים, משיחות עם יועצים
וסוכנים יהיו מועילות במיוחד. התחום
הרומני משיק עכשיו, וכן גם שותפים

אריה
23 ביולי עד 22 באוגוסט
נטיחתכם לחלום בחקיק עוללה לשבש את
כוסר הויכוח שלכם בעבודת, אך יש חש'
בוע דברים שמאור מסעירים אתכם מבי'
חיה שכלית, ותוכלו לקדוש להם זמן.
פעילויות מאחורי הקלעים יסייעו לכם
בתחום העסקים.

ברדלס
23 באוגוסט עד 22 בספטמבר
מוריים ומחיות מריבים עכשיו לחיות מצי'
אומיים בתחום הרומנטיות - יש לכם
נטיה לרוק, עם זאת, כדאי לשים רגש על
חזירת החברות. בשעות הערב יהיו רבי'
עם ימים בין חברים. זה זמן טוב לטיור
לים.

דגים
20 בספטמבר עד 19 באוקטובר
אתם מתקשים בחיית יהיו חשבים בעיית מסיחה
בחדשים עם חבר טוב, אך תחת מחזורי'
יות בתחום הרומנטי. כדאי לתושש קניי'
גם חקשורים בלדים ואת חיי החברה. גם
חברים ועיסוקים של שנות חגאי ייתו
אתכם.

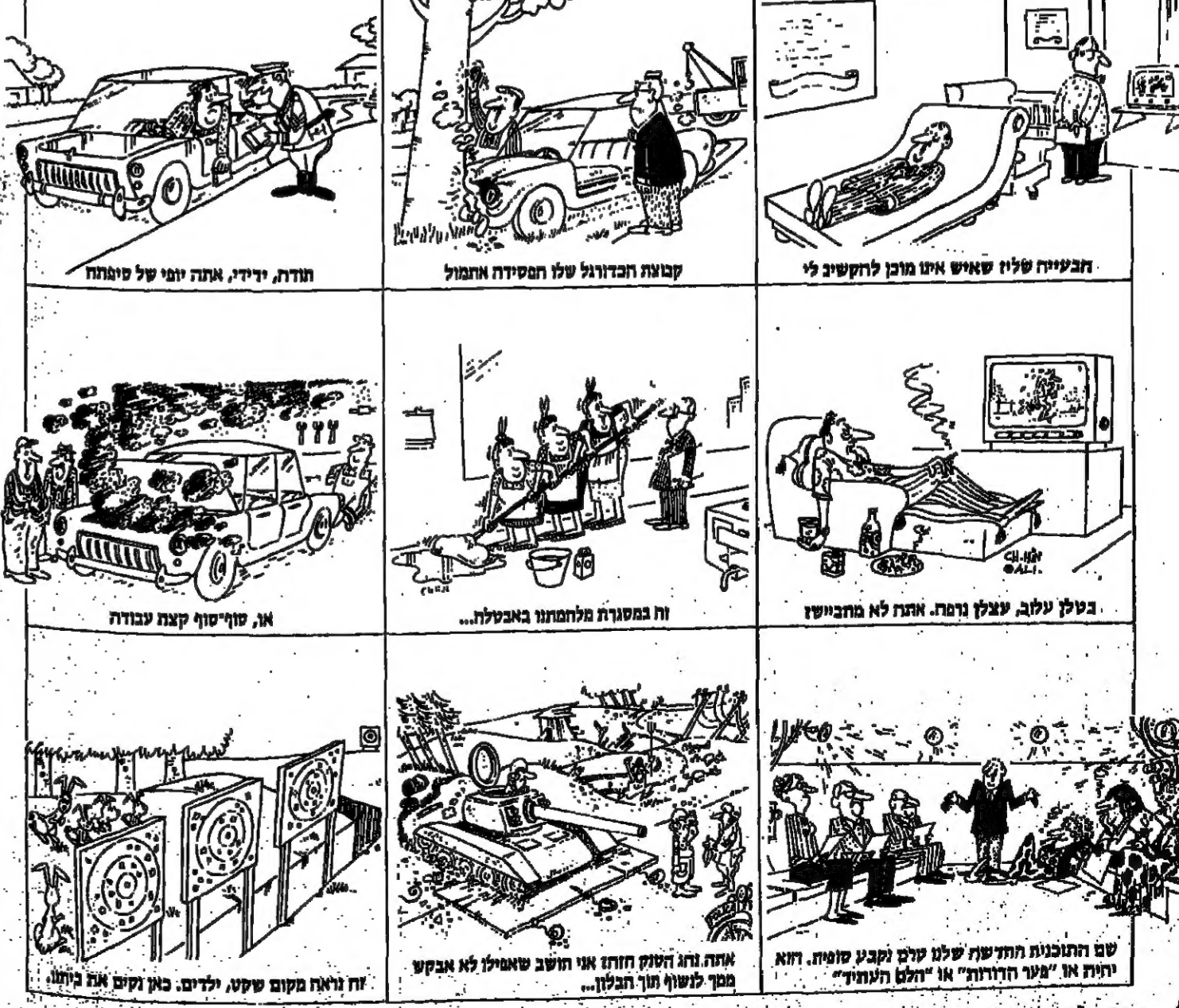
קשת
22 בנובמבר עד 21 בדצמבר
השבוע יהיה עליכם לחיזור בענינים מי'
נטיים. מוטב לא לחשוף את הקלטים.
לעומת זאת, במישור הביתי הענינים יתי'
נהלו בשורה, וכדאי לקבל החלטות בתי'
חום זה. עוללה לתועלת עכשיו מחלקת
בין שותפים.

גדי
22 בדצמבר עד 19 בינואר
עדיין יש צורך בשיחות מעמיקות בין
אנשים כדי לבוד בעיות שטוח נפתח.
שיט דוש חוק על שהיית בנותה, השי'
בוע מתחזק בעתונכם העצמי, אך לא כד'
אי להיות חקומים מדי. זה זמן לתתלה
חדשה.

שור
20 באפריל עד 20 במאי
שמועות רבות משחובבות סביבכם חשי'
בוע, לא כל מה שתשמעו - וכן. לעומת
זאת, זה זמן טוב לחת בטיור לעיונותי'
כמ. ביקורים אצל שכנים וטילים בוזיק
הטבע יסבו לכם חזרת. צמויות גם חדי'
שוח טובות.

תאומים
21 במאי עד 20 ביוני
מאמצים בתחום הקריירה ישתלמו עתה
יפה, אך אין זה זמן טוב לחשקקות ולמי'
עורביות מינסיית. עליכם להתמקד עכ'
שיו בעשיית כספים. שיחות בארבע עיני'
ים יעלו יתר, וגם קניית חמצים מיוחדים.

חיוכים

60 מובקעות

האגודה

